STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 3
19 jan.1973
prijs 90 cent

PHILÉMON

Llewelyn Fflint

Knut Andersen

pep POST

POSTBUS
6003
HAARLEM

REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Cees de Groot
Frits van der Heide
Hans Keeris
Jan de Rooij
Marijke Scholten
Anneke van Wissen
Sander Wijgman

VASTE MEDEWERKERS
Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
Johnn Bakker
Claire Bretécher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Lo Hartog van Banda
Frank Bjørn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Norman MacDonald
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad
pep
een uitgave van
Oberon BV
postbus 6003, Haarlem
tel. 023-319200

VIJFTIGER JAREN

Ik ben al heel wat jaartjes PEP-abonnee en ik moet tot mijn grote spijt toegeven dat PEP iets achteruitgaat, maar om maar meteen met de deur in huis te vallen: ik vond het een verschrikkelijk goed idee van Bert Baakman om die Chrysler C 300 1955 te tekenen (petje af, overigens), want aan de auto's uit de veertiger en vijftiger jaren wordt maar weinig aandacht geschonken. Een paar merken die ik graag in PEP zou zien: Packard, Studebaker, De Soto of Hudson. Over de strips zal ik maar zwijgen, want het meeste is toch al zo afgezaagd.

Bert Neijmeijer, Den Haag

Bert gaat door, Bert.

„LIDSCHAP"

Ik moet helaas constateren dat Pep zeer aan het verslechteren is, n.l. door de volgende punten: veel nieuwe, meestal erg slechte strips b.v. Nop, shit, hoort in een kleuterblad. Professor Balthasar: zie hierboven. Big Boss: slaat nergens op. Kraaienhove, onzinnig. Corto Maltese: zeer overdreven, ik zou nog wel een tijdje door kunnen gaan.
Jullie kunnen beter een aantal andere strips publiceren zoals Toenga, Agent 327, Mick Tangy, De Generaal enz.
Lucky Luke vind ik slecht getekend. Als hier niet gauw verandering in komt, zeg ik mijn „lidschap" per 1 januari op.
Deze brief zal wel niet gepubliceerd worden, deze kritiek is natuurlijk te scherp voor jullie.

Joop Reierink, Schoorl

Eigenlijk wel, ja...

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Losse nummers 90 cent; verkrijgbaar bij kiosk, boekhandel, supermarkt en warenhuis.
Abonnementen 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland worden op aanvraag verstrekt.
Betalingen Wie het blad per post ontvangt, krijgt voor de betaling een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. Komt het blad via de bladenman/wederverkoper, dan kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem worden geregeld.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen ens. Voor postabonnees: Afdeling Postabonnementen Pep, postbus 299, Haarlem; telefoon 023-31.92.00. Voor abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen: Pep, postbus 497, Amsterdam; telefoon 020-72.97.85.
Adreswijzigingen Drie weken tevoren opgeven aan Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen) of aan de bladenman/wederverkoper.
Advertenties Admedia N.V., postbus 7902, Amsterdam; telefoon 020-44.37.44.
Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

LAATSTE SLOKJE

Tot mijn grote spijt heb ik een fout ontdekt in Iznogoedh (Pep 46). Ik ben er echt niet opuit fouten te zoeken in uw blad maar dit lag zo voor de hand.
In het begin van het verhaal vertelt de koopman: degene die de fles elixer leegdrinkt zal door het drinken van de laatste slok veranderen in een pissebed. Hoe kan het dan dat Iznogoedh in een pissebed verandert als de kalief de hele fles opgedronken heeft behalve dan dat laatste slokje? Heb ik het nou verkeerd of hoe zit dat?

Xandra te Winkel, Amsterdam

Zou Gazbutahn Iznogoedh dan tòch een winkeldochter hebben aangesmeerd?...

PEPMIDDEL

Supergeweldige PEPluitjes hier volgt het stripnieuws: „Heden ten dage is er op de Amsterdamse stripverkiezing aan het licht gekomen dat PEP door veel lezers gebruikt wordt als PEPmiddel voor de moeilijke schooldag!
Juist daardoor is PEP uitgeroepen tot de STRIPKONING van het jaar. Nou, nou, geweldig hoor PEP, ga zo door. O ja, nog gefeliciteerd met het koningschap majesteit. Kunt u ook iets in PEP zetten over Ruud Krol?

Herman Russchenberg, Valkenburg (Z-H)

Audiëntie Ruud Krol toegestaan. Zie pagina's 24/25.

PRONKEN

Ik ben 14 jaar en heb net de nieuwste PEP (nr. 46) gelezen. Hierin heb ik helaas een foutje ontdekt. Er was n.l. een botte brief in geplaatst door een zekere H. Timmer. Me dunkt dat jullie wel betere kritiek binnen krijgen dan dit geleuter. Als H. Timmer wil pronken met de kennis van zijn vader, laat hem dat dan op school doen maar daarvoor alsjeblieft niet de kostelijke ruimte van PEP verprutsen. Mochten er mensen zijn die niet weten wat „We are working on the railroad! Yeah! Yeah!" betekent, laten zij het dan zelf maar vragen.

Henk Duyzen, Eindhoven

Aan wie?

PENALTY I

Alle lof voor uw strips: (Asterix, Luc Oriënt, Joris P.K., Lucky Luke, Olivier Blunder, Kraaienhove, Macaroni's, Blake en Mortimer e.a. superstrips). Ik wilde het even hebben over de voetbalwedstrijd tussen F.C. Milaan tegen de Macaroni's.
In PEP nr. 44 geeft Lobollo een penalty aan de Macaroni's. Giacomo neemt hem, schiet en... tegen de paal. De bal stuit terug en dan knalt Giacomo de bal in het net. Maar volgens de spelregels moest de scheidsrechter de goal afkeuren. Een bal die van een paal of lat terugstuit, bij het nemen van een penalty mag er *niet* door dezelfde speler weer in worden geschoten. Maar G. deed het wel en Lobollo keurde de goal goed. Nu wilde ik graag een commentaar van de heer Lobollo.

Wim IJsenbrand, Veendam

Lobollo is geschorst

PENALTY II

Ik lees uw voortreffelijke blad al vanaf het begin en heb er nooit iets op aan te merken gehad. Ik zag echter in PEP nr. 44 iets dat niet kan. N.l. de penalty in het verhaal van de Macaroni's, die werd genomen door Giocomo. Hij schoot op de lat, kreeg de bal terug en scoorde in 2e instantie, het doelpunt werd toegekend. Dit kon ik als fanatiek voetballer niet aanzien. Want een penalty mag allèèn tweemaal door dezelfde speler worden genomen, als hij op de keeper schiet. Schiet hij tegen de lat, en de terugspringende bal in het doel, zoals Giocomo, dan moet dit doelpunt worden afgekeurd en bestraft met een indirecte vrije trap voor de tegenpartij, dus Milaan. Ik had toch wel wat meer kennis van u verwacht bij zo'n belangrijke wedstrijd. Dit was het enige dat ik aan te merken had na zoveel jaren en ik hoop dat het niet meer nodig is in de toekomst.

N. Bouwmans, Heer Hendrikskindere (Gem. Goes)

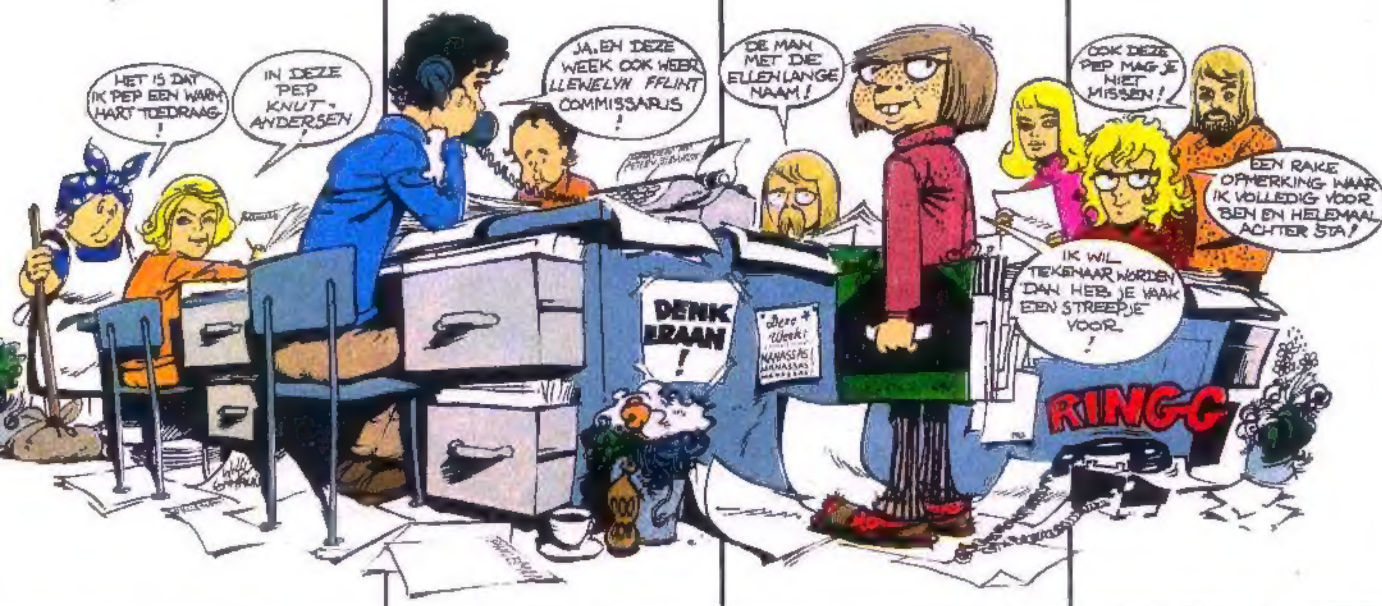
Lobollo is nog steeds geschorst.

PERIODE

Ik zal eerlijk zijn, ik lees niet alleen PEP, maar ook Robbedoes en Kuifje. Elk van deze drie bladen is op zijn beurt weleens in een goede en in een slechte periode. Robbedoes is tegenwoordig erg goed, maar PEP kan er ook best mee door: PEP is veel gevarieerder dan die andere bladen, en dat bevalt mij erg goed. Alleen duurt het soms wat lang voor strips waaraan ik gehecht ben, terugkomen. Llewelyn Fflint, Cocco Bill, Philémon, Iznogoedh... Weten jullie waar jullie vooral ook mee door moeten gaan? Met die interviews met tekenaars. Die zijn ontzettend interessant. Mij is opgevallen dat Jan van Gelderen niet meer voor jullie werkt, maar ik hoop niet dat dat betekent dat jullie met de serie gesprekken stoppen. Jan de Rooij zou het ook best kunnen (succes met je quiz, Jan).

Peter de Goede, Hilversum

Deze week praat Jan met Peter van Straaten.

Asterix

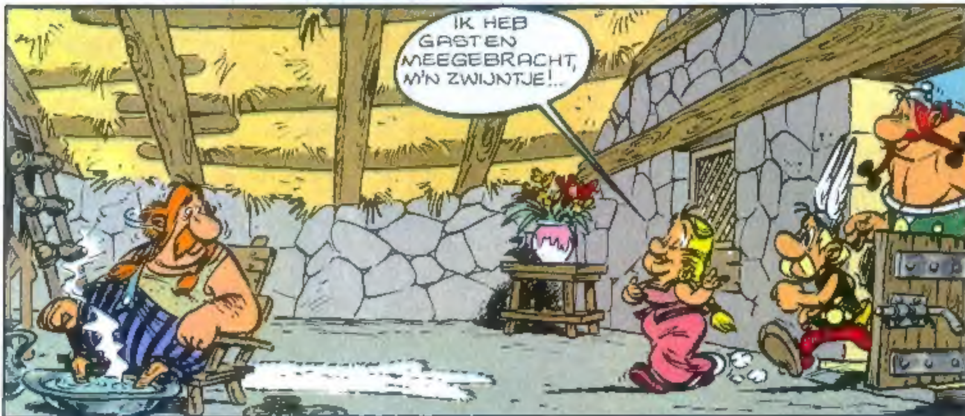

WAT DOEN JULLIE HIER?
EVERZWIJNEN ZOEKEN. 'N BEETJE LEESVOER IS NOOIT WEG, WAT JIJ BELLEFLEUR?
IK LEES ZE NIET,... IK VERSLIND ZE!

ENNE... MOETEN JULLIE DAARVOOR PERSE IN'T BOS ZIJN?...
AH! EVERZWIJNEN ZIJN ALS PADDESTOELEN: JE VINDT ZE AAN DE VOET VAN DE EIKEN...
MAAR EVERZWIJNEN ZIJN ALLEMAAL EETBAAR EN PADDESTOELEN NIET!

KOM MEE! IK NODIG JULLIE UIT VOOR HET ETEN!
?!
?!

IK HEB GASTEN MEEGEBRACHT, M'N ZWIJNTJE!...

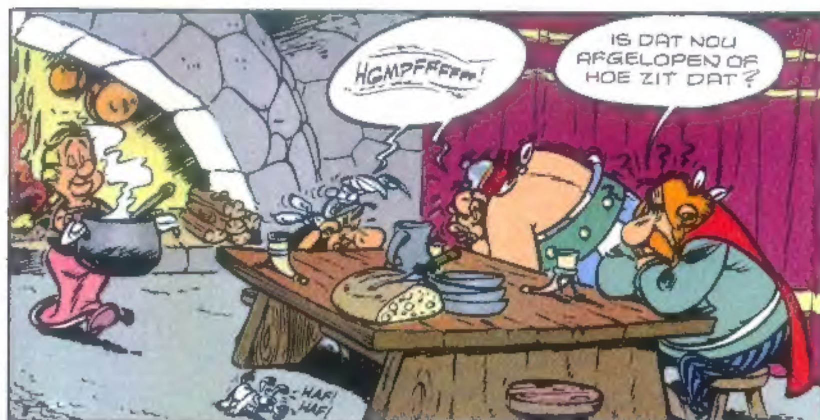

M'N ZWIJNTJE?... SINDS ONZE HUWELIJKSREIS HEB JE DAT NOOIT MEER TEGEN ME GEZEGD!

IK HEB ME IN JE VERGIST, M'N ZWIJNTJE IK WEET DAT WIJ HEEL GELUKKIG ZULLEN WORDEN. SCHENK JE VRIENDEN 'N BIERTJE IN, ZWIJNTJE, DAN MAAK IK HET ETEN KLAAR.
HGMMMMPFFF!

WAT ZITTEN JULLIE DAAR TE GNIFFELEN?!
GNAHAHAHAHA! HIHIHIHOHO!
OH... NIETS
MMPFHI HIHIHI,
ZWIJNTJE, ONS STAMH...
HAHAHAHA

TEKENINGEN:
UDERZO
TEKST:
GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

de ziener

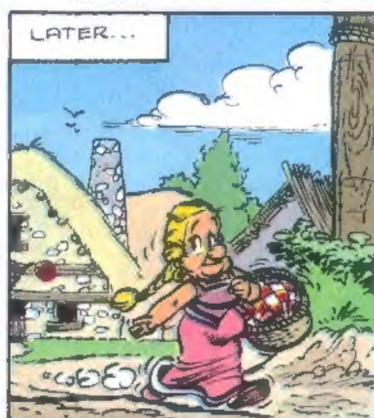

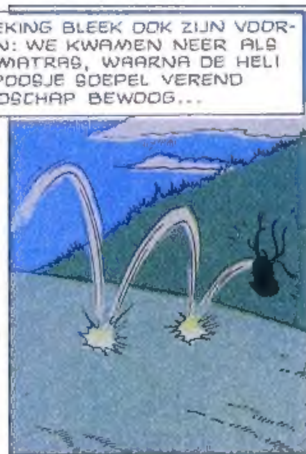

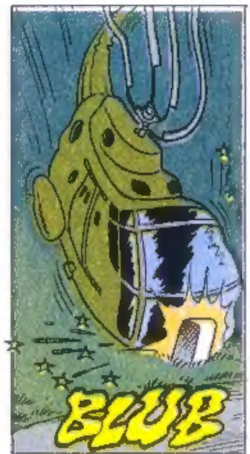
WORDT VERVOLGD

Titus

WE VALLEN!
TE LAAT BESEFTE IK DAT JE GEEN METAAL-VERWEKER IN EEN HELICOPTER MOET GEBRUIKEN. EN ZEKER NIET ALS JE ER ZELF INZIT!...
WAT IS ER MET DE HELI GEBEURD?!
ÉÉN WEKE TROEP!

MAAR DE VERWEKING BLEEK OOK ZIJN VOORDEEL TE HEBBEN: WE KWAMEN NEER ALS OP EEN ZACHTE MATRAS, WAARNA DE HELI ZICH NOG EEN POOSJE SOEPEL VEREND DOOR HET LANDSCHAP BEWOOG...
PLOF!

BLUB

ZODRA HET GEVAL LILLEND TOT STILSTAND WAS GEKOMEN, WERKTE IK MIJ NAAR BUITEN...
DAT IS GELUKT..

EN NU WEGWEZEN, VÓÓR ZE VAN HUN VERBAZING ZIJN BEKOMEN.

ZELFS DIE KORDATE GEHEIME DIENSTMEISJES ZULLEN WEL ENIGE TIJD NODIG HEBBEN OM

HALT! BLIJF STAAN!!

DROMMELS! DAT IS WEL EEN HÉÉL KORDATE!

WEGLOPEN?.

DAT ZAL JE NIET GLAD ZITTEN!

?
HEBBES!

?
TOET TOET
AU! NIET IN DE KNOOP!

P-PAS OP. WE HINDEREN HET VERKEER.
TOET
TOET

NOG EVEN 'N SCHOUDERWORP.

ARME KEREL...

DAAR GAAT-IE!..

WAT HOOG!

TSK TSK...
PLOF!

STAP IN! VLUG! ZE KOMT ER WEER AAN!

MANNEN MOETEN ELKAAR HELPEN IN DEZE RARE TIJDEN!
VROEMM
NU IS HIJ ME NOG ONTSNAPT! EEN VOLGENDE KEER MOET IK NIET MEER ZO VER GOOIEN!...
15

TEKENINGEN: HENK 'T JONG

TEKST: LO HARTOG VAN BANDA

KLEUR: MARIANNE DE KRUIJFF

topgevaar

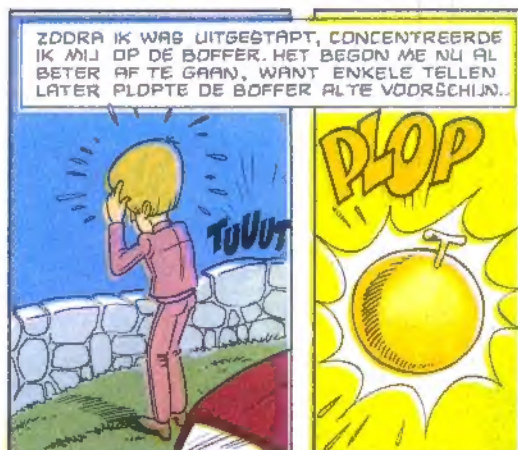

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

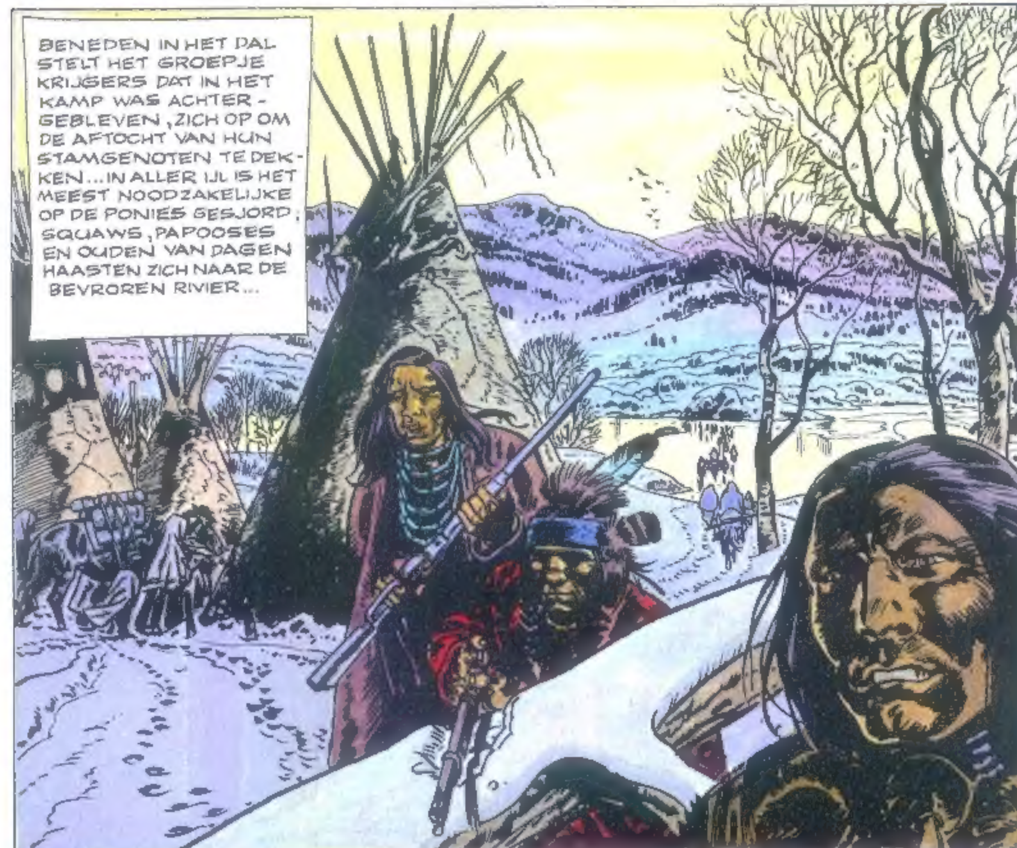

NOU, WIE IS DAN WEL DE SCHULD? DAT DING IS NIET UIT ZICHZELF IN DE LUCHT GEVLOGEN!!
GEEN IDEE, SIR... IK HEB LUITENANT BLUEBERRY OP DIE BRANDENDE KAR ZIEN SPRINGEN, DA'S ALLES!
MET UW WELNEMEN SIR, IK ZAG DAT...
BUDINGLOW! LUISTER SCHOFT!

ALS JIJ KOPERNEK EN JIMMY ERIN LUIST, DAN VERTEL IK DAT JIJ AAN HET ROKEN WAS EN DAT DAARDOOR...

NOU, BUDINGLOW, WAT IS ER?
IK... EH...
TOEVALLIG ONTBRANDDE EEN KARDOES, BINNEN IN DE WAGEN... DAT KAN ALTIJD GEBEUREN.. IK HAD GEEN TIJD MEER OM VER GENOEG...
ALARM!

DE CHEYENNES VLUCHTEN HUN KAMP UIT!

VERDOMME!
ZIE JE WEL! DIE VERVLOEKTE KAR! FOSTER, IEDEREEN NAAR DE HEUVELKAM! GEREEDMAKEN VOOR DE AANVAL! GEEN GETREUZEL! WE HEBBEN ONS VERRADEN! VERDUIVELD!
ZEKER, SIR!
10A

BENEDEN IN HET DAL STELT HET GROEPJE KRIJGERS DAT IN HET KAMP WAS ACHTERGEBLEVEN, ZICH OP OM DE AFTOCHT VAN HUN STAMGENOTEN TE DEKKEN... IN ALLER IJL IS HET MEEST NOODZAKELIJKE OP DE PONIES GESJORD, SQUAWS, PAPOOSES EN OUDEN VAN DAGEN HAASTEN ZICH NAAR DE BEVROREN RIVIER...

EH... DAT WAS MOOI VAN JE, JONG... ALS ALLISTER ERACHTER GEKOMEN WAS DAT IK DRANK.. EH... MIJN DRANKJE IN DIE KAR HAD... EH... DE DUIVEL WAS IN STAAT GEWEEST OM ME TE LATEN OPKNOPEN!
JULLIE VERDIENEN NIETS BETERS DAN DE STROP! STELLETJE ZUIPLAPPEN!.. MAAR 'T KWAM ALLEMAAL WEL GOED UIT... DE INDIANEN HEBBEN KUNNEN VLUCHTEN... IK HOOP NOU DAT 'T UIT IS MET DIE GEIN!
10B

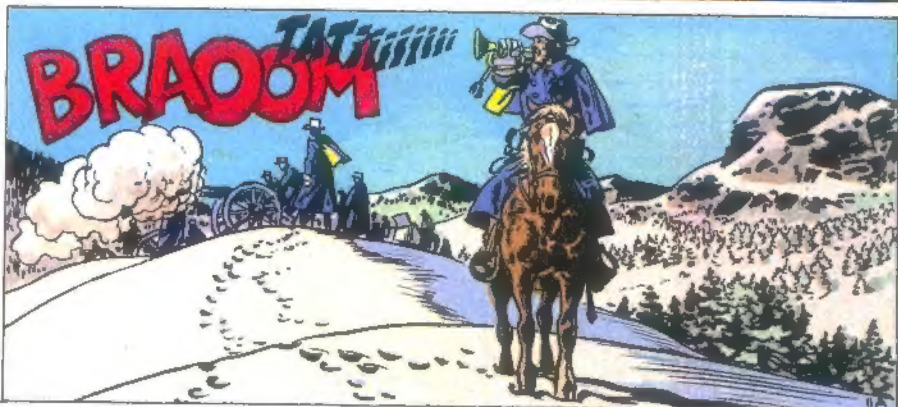
TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

generaal geelkop

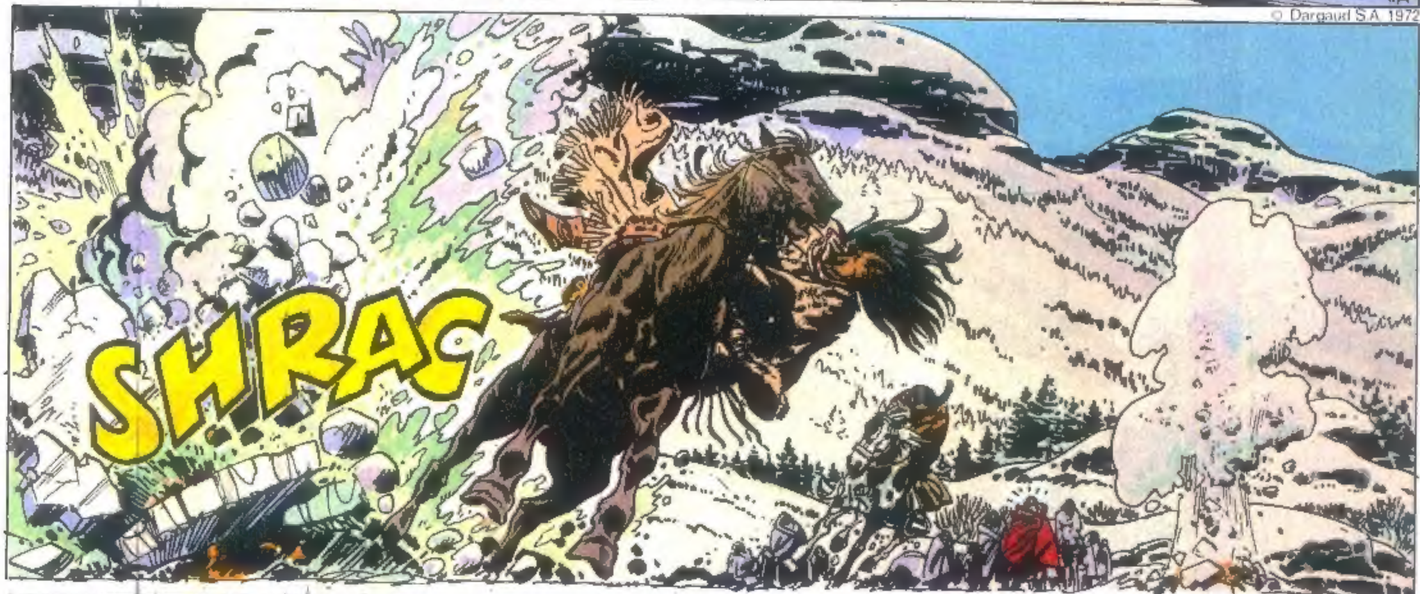

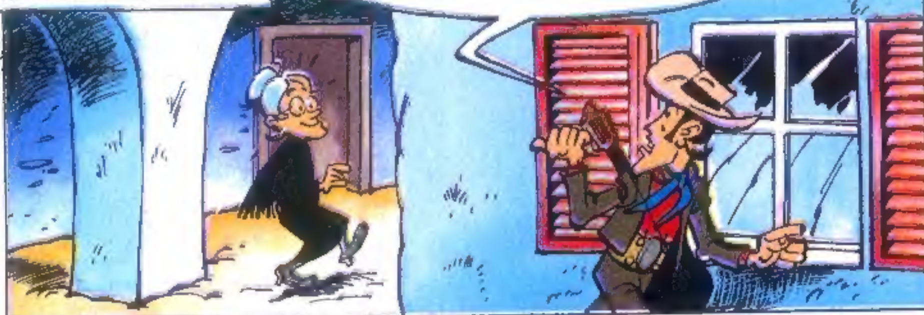
© Dargaud S.A. 1972

WORDT VERVOLGD

BANDONEÓN

JULIA VERTELT BANDONEÓN DAT TRISTAN DOOR LA MAMMA AAN DE SOLDATEN OVERGELEVERD IS. DE TRIESTE GAUCHO TREFT ONMIDDELLIJK MAATREGELEN . . .
MAAKT U ZICH MAAR NIET ONGERUST, SEÑORITA JULIA. IK ZAL ME WEL MET DIE SOLDATEN BEZIGHOUDEN. WILT U ER DAN VOOR ZORGEN DAT ALLE MANNEN NAAR DE GROT BIJ DE RIVIER GAAN? . . .

OP DATZELFDE OGENBLIK, VLAKBIJ DE RIVIER . . .
WAT HEB IK NOU AAN DAT ONDERDEURTJE? IK WIL NIET ZO'N OUDE KNAR IN MIJN LEGER!
?

OUDE KNAR? JE VERGIST JE IN ME, BROEKEMAN. WEET JE TROUWENS WEL DAT JE TEGEN EEN BEROEMD DICHTER SPREEKT . . .

ACH MENEER, LAAT ONS TOCH MET RUST. ER ZIJN AL ZO WEINIG MANNEN IN ONS DORP. WE HEBBEN U TOCH NIETS MISDAAN! PAPA MIO! STRIJK UW HAND OVER UW HART . . .

EN ALS U ONZE MANNEN TOCH MEENEEMT, ZAL ER EEN VLOEK OP U RUSTEN. ALS IK U WAS ZOU IK MAAR METEEN WEGGAAN . . .

MAAR DE LUITENANT IS NIET ONDER DE INDRUK VAN LA MAMMA'S WOORDEN. HIJ DRIJFT ZIJN ZIN DOOR . . .
JULLIE GAAN MET DE KORPORAAL NAAR HET DORP EN BRENGEN ALLE DIENSTWEIGERAARS HIERHEEN . . .

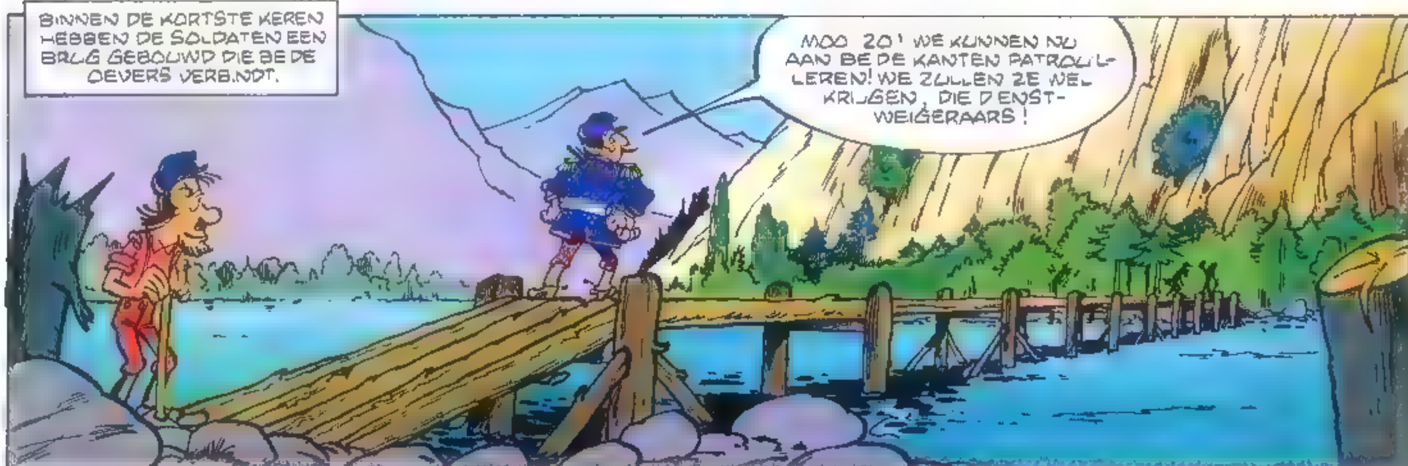

DE REST GAAT DIE BOMEN OMKAPPEN!
?

DIE BOMEN? MAAR DANKZIJ DIE BOMEN KIJKEN WE NIET DE HELE DAG TEGEN KAISERSTADT AAN!

MAAR DE SOLDATEN GAAN ONDANKS DE TEGENWERPINGEN VAN LA MAMMA AAN DE SLAG . . .
MAAR ZIJN JULLIE NU HELEMAAL GEK GEWORDEN? WILLEN JULLIE DIE BOMEN WEL EENS MET RUST LATEN!
23

TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
TEKST:
YVAN DELPORTE
VERTALING
JAN DE ROOIJ

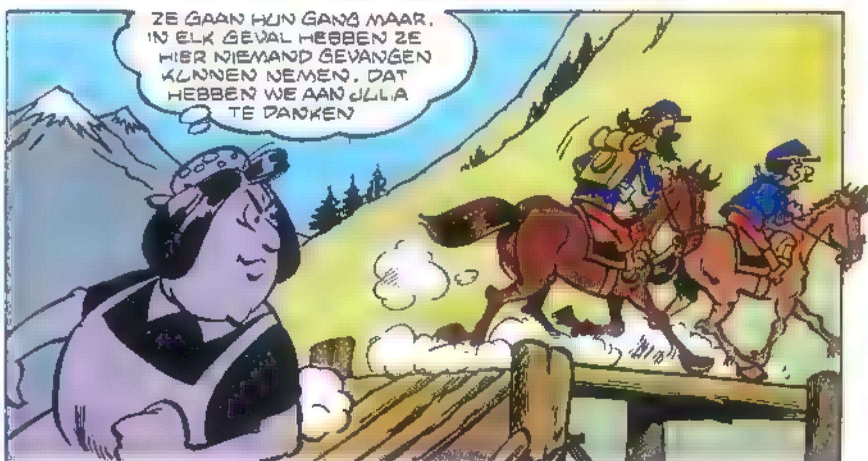
cañon verona

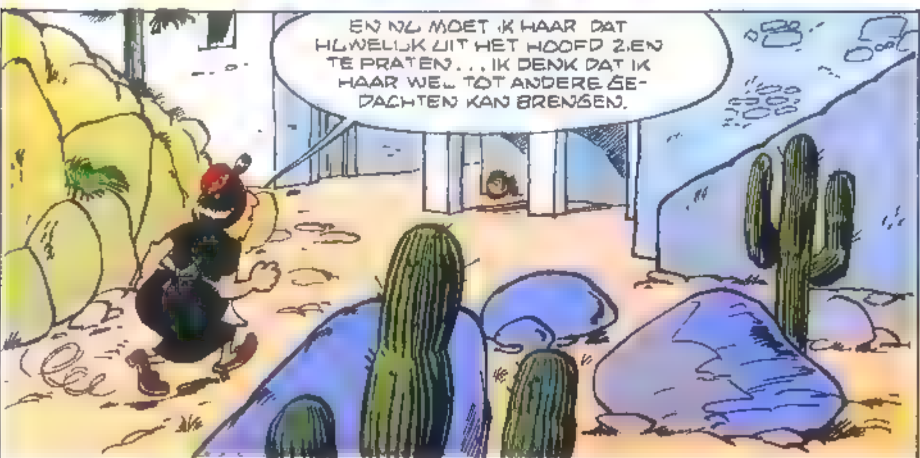

BANDONEÓN

JULIA! HOE HEB JE DAT NU KUNNEN DOEN! KOM ONMIDDELLIJK TERUG!

IK ZOU NIET ZO SCHREEUWEN! DE SEÑORITA KAN U TOCH NIET HOREN
MAAR WAAR IS ZE DAN?

DAAR!
!

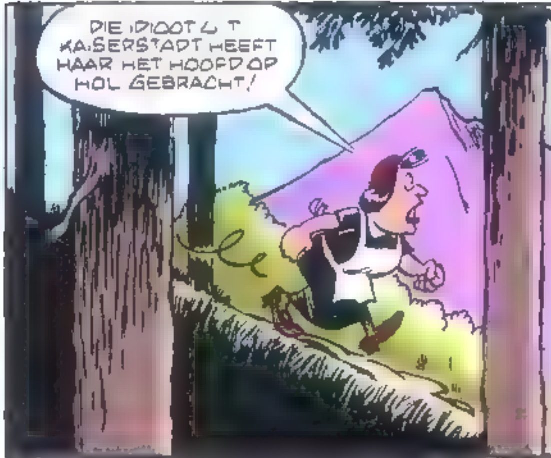

ZE ZIT MET TRISTAN OP DAT VLOT DAT PRECIES IN HET MIDDEN VAN DE RIVIER LIGT. MET KAISERSTADT EN CITTAREALE WILLEN ZE ALLEBEI NIETS MEER TE MAKEN HEBBEN... ZE KOMEN PAS VAN DAT VLOT AF ALS JULLIE GEEN RUZIE MEER MAKEN.
WAT!

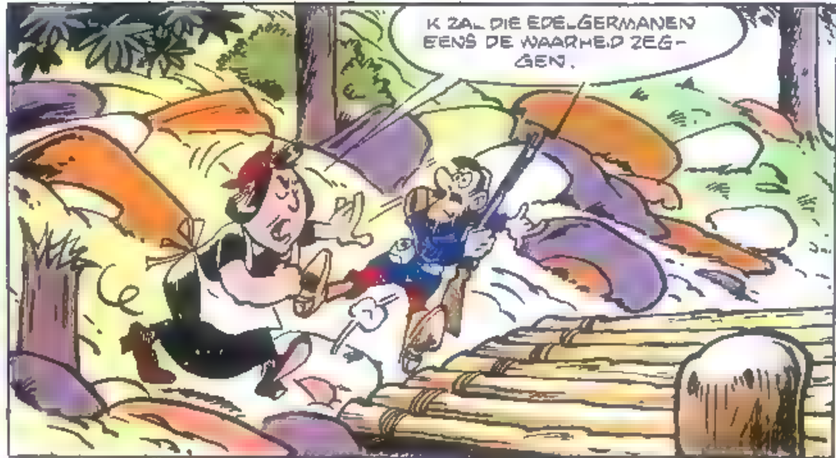

JULIA! WIL JE WEL EENS ONMIDDELLIJK HIERKOMEN! JE HOORT IN CITTAREALE!

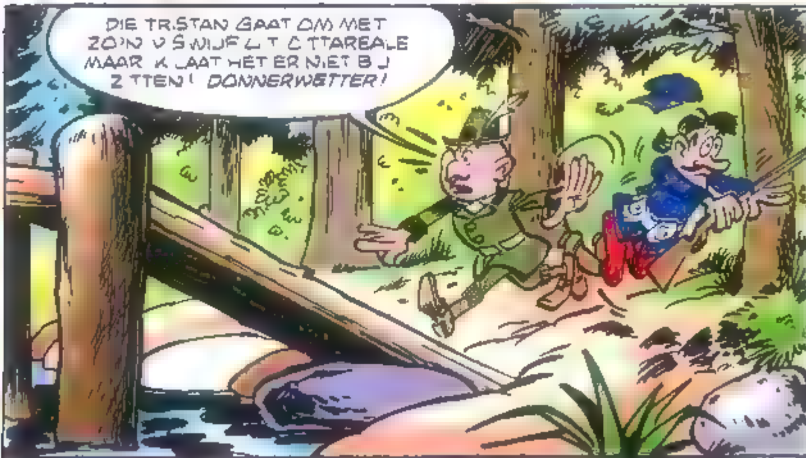

JULIAAA!
WIL JIJ LA MAMMA EVEN UITLEG GEVEN, TRISTAN?
NATUURLIJK, SCHATJE!

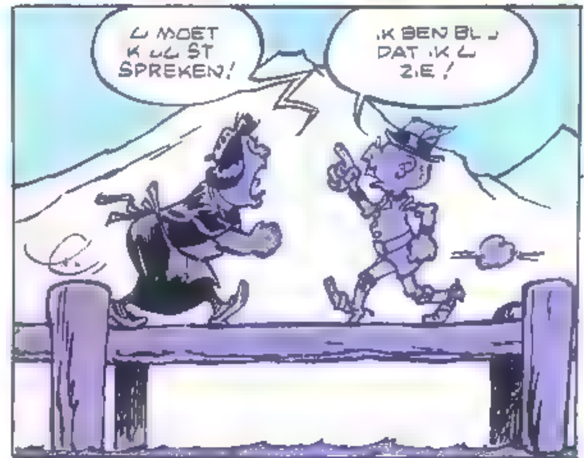

NIETS KAN ONS ERTOE BRENGEN DIT VLOT TE VERLATEN. LUISTER MAAR NAAR HET VOLGENDE GEDICHT DAT ONZE GEVOELENS VERTOLKT...

Zu beiden Seiten der Kupplung ist, möglichst nahe, ein Lager anzuordnen; außerdem befindet sich zur Sicherung der genauen zentrischen Lagen der Wellenenden gewöhnlich im Innern der Kupplung ein eingepaßter Ring...
HOU TOCH JE MUIL, MIEZERD!
25

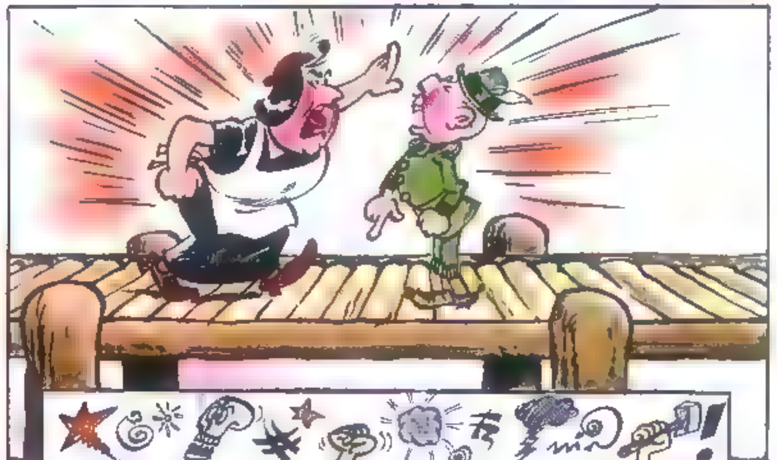

DIE IDIOOT U T KAISERSTADT HEEFT HAAR HET HOOFD OP HOL GEBRACHT!

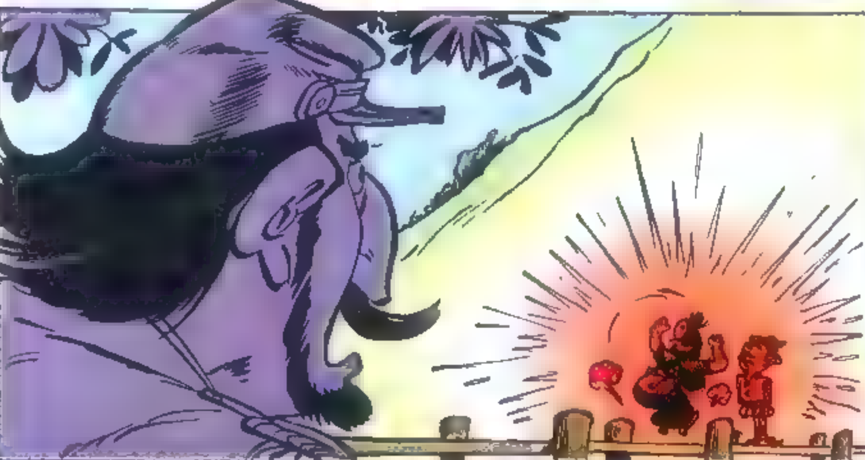

K ZAL DIE EDELGERMANEN EENS DE WAARHEID ZEGGEN.

DIE TRISTAN GAAT OM MET ZO'N V S WIJF U T C TTAREALE MAAR K LAAT HET ER NIET B J Z TTEN! DONNERWETTER!

U MOET K UU ST SPREKEN!
IK BEN BL J DAT IK U ZIE!

HAHA! DIE RUZIE KOMT ME GOED VAN PAS!

WORDT VERV.

door
Quint

BOBBEJANE-BAAS

illustratie·
Jos Looman

De *bobbejane-baas* stond in het lange droge gras langs de prikkeldraadversperring en keek naar de verblekende sterren. Boven de heuvels in het oosten werd de hemel lichter, maar de plantages waren nog donker. Hij luisterde naar de geluiden van de ontwakende wildernis en wachtte. Het was een gerimpelde oude *baas*. Nog wel een mannetjesputter, maar toch — hij had zijn tijd gehad. Zoals hij daar stond, stil en stram, zijn handen gevouwen rond de loop van zijn geweer, had hij een beeld uit het verleden kunnen zijn. Leeuw, neushoorn of buffel, hij legde ze feilloos neer in zijn tijd, en niet vanuit een Landrover of een schuilhut in een boom, nee, volgens de oude jachtstandaards, staande op de grond en oog in oog met het dier dat op hem af kwam stormen... Maar naar zo'n gids werd de laatste tijd niet meer gevraagd.

Baas Regmaaker, de bekwame safarigids, de grootwildjager, de man die de wildernis door en door kende, hij had al lang geen jachtexpeditie meer geleid. Hij had afgedaan. De wildstand was achteruit gehold sinds de boeren grote lappen woeste grond met bulldozers bouwrijp maakten en met draadversperringen afbakenden en het laatste wild had zich grotendeels teruggetrokken in de reservaten.

Behalve de *bobbejane*. De bavianen. Die bléven omdat de plantages voor hen aanlokkelijk waren. Ze stalen het fruit vóór het geplukt kon worden. Sinaasappelbomen en citroenstruiken wachtten op deze brutale dieven in lange weerloze rijen waar de matgroene doornstruiken en bleke cactussen ophielden, en geen draadversperring hield hen tegen. Ze kwamen omlaag uit de beboste heuvels en plunderden de plantages, tot wanhoop van de boeren. En tot geluk van *baas* Regmaaker, de plaatselijke *bobbejane-baas*. Want hij moest leven, hij moest toch eten, hoe karig ook, en voor iedere dode baviaan betaalden de boeren hem een premie. Hij schoot jakhalzen en soms ander schadelijk wild, maar dank zij de bavianen kon hij in leven blijven, want de bavianen waren talrijk — talrijker dan ooit sinds de luipaarden bijna uitgeroeid waren. Dank zij de bavianen had hij al tien jaren een matig, maar vrij geregeld inkomen. Het waren slimme dieren en moeilijk te schieten en Regmaaker had een zeker respect voor ze. Hij hield er niet van ze te jagen; een man van zijn kaliber voelde het als vernederend om apen te schieten — maar hij had geen keus. Elk ander werk in het land kon goedkoper gedaan worden door een Kaffer en het was niet alleen omdat de boeren hem mochten, dat ze het afschieten van bavianen door hem lieten doen. Hij wist het en het zinde hem helemaal niet, maar wat kon hij eraan veranderen?

Een verbitterde oude man was hij, zoals hij daar stond te wachten op de bavianen na een nacht de gast te zijn geweest van de rijke boer. De zonen van de boer, die in Kaapstad op de universiteit zaten, twee pedante knapen, hadden de oude man een beetje voor de gek gehouden, op een manier die hem niet helemaal duidelijk was geworden. Héél beleefd waren ze geweest, overdreven beleefd, en de twee mooie stadsmeisjes die ze bij zich hadden, leken dan ook steeds te proesten om niets. Maar het was om hem geweest, al wist hij niet waarom. Ze hadden hem grappig gevonden. Reuze grappig. Er werd een grote barbecue in de tuin gehouden, met muziek waar die jongelui van hielden, en hij had er een beetje beduusd en kippig bij gezeten.

Ze vonden hem typisch, dat begreep hij wel. Een relikwie van het oude Afrika, een soort dinosaurus. In zijn tijd, in het Afrika van zijn tijd, was hij op zijn plaats geweest; maar Afrika was veranderd, Afrika was nu modern en behoorde de jongere generatie toe, en Regmaaker was een van die onaangepaste figuren die hadden afgedaan, maar dat zelf niet begrepen. Dat liep maar rond in zijn jagers-uitrusting! De grote blanke jager! Hij kon beter een overall aantrekken en werk zoeken, als iedere arme donder. De jongelui hadden het glas op hem geheven. Ze dronken op *Baas* Regmaaker. En lachten achter hun hand. En nu stond hij te wachten in het eerste grijze licht, op de bavianen, en dacht terug aan al die lachjes met een smaak van as in zijn mond.

Het was nog niet veel lichter geworden toen de eerste bavianen stil uit de beschutting van de dichte struiken kwamen. Eerst de grote waakzame mannetjes, toen de wijfjes met de jongen op hun rug, en tenslotte de hekkesluiter, een vechtersbaas die de troep in de rug moest dekken. Ze namen de situatie goed in zich op voordat ze zich in de plantage waagden. Sluwe dieren waren het mettertijd geworden, die een vergiftigde maiskolf, hoe uitnodigend ook neergelegd, niet meer aanraakten en zich evenmin door jagers lieten insluiten. Je kon geen hinderlaag voor ze leggen, maar een man die niet hield van jagen vanuit een schuilhut of met behulp van drijvers, een man die wist dat hij kon raken wat hij zag zodra hij het zag — zo'n man had de kans een paar van deze slimme dieven neer te leggen voordat de hele troep weer in het laaghout verdwenen was.

De laatste tijd gingen Regmaakers ogen snel achteruit en dat vervulde hem met bange voorgevoelens. Gespannen wachtte hij nu langer dan voorheen. Hij riskeerde méér om de schuwe bavianen binnen schootsafstand te krijgen... Ze verdwenen al bijna in de plantages, raapten al onderzoekend wat gevallen vruchten op van de rode grond, toen hij onhoorbaar zijn geweer schouderde en een groot mannetje uitzocht, nauwelijks meer dan een grijze schim tussen de sinaasappelbomen, die met hun mooie gladde stammen een tergend geciviliseerde indruk op de oude jager maakten... En toen zag hij het achterste mannetje, de hekkesluiter, ineens waakzaam worden. De nekharen gingen overeind staan als borstels en hij gaapte zijn vervaarlijke hoektanden bloot. De hele troep reageerde gealarmeerd op een zacht signaal en bleef in afwachting, verstijfd, zitten, klaar om hals over kop weg te vluchten, de wildernis in.

Baas Bobbejane wist dat ze hem niet gehoord en evenmin geroken konden hebben en hij vermoedde de aanwezigheid van een of ander roofdier, een wilde kat misschien, al zou het hem ook niet verbazen als een dom stekelvarken zijn kans hier kwam verknoeien om een paar centen te verdienen. En toen, ongelovig en met een schok van opwinding die als elektriciteit door hem heenging, zag hij de luipaard. De luipaard lag plat op de laagste tak van een sinaasappelboom, vrij dicht langs de prikkeldraadversperring, en loerde omlaag. De bavianen hadden hun doodsvijand nog niet in het oog gekregen, maar roken die sterke kattelucht waarschijnlijk, ook al was het bijna windstil.

En ze waren traag, want wie verwachtte nu een luipaard in een plantage? Omdat hun pels zo'n mooi trofee opleverde, waren luipaarden tot ver in de omtrek nagenoeg uitgeroeid, alleen in het reservaat kon je ze nog tegenkomen. Maar deze bevond zich in de plantage en hij, Regmaaker, de grootwildjager van weleer, had geen vergunning nodig om hem neer te leggen in dit privédomein.

Allerlei gedachten schoten door de oude man heen. Allereerst dacht hij aan de twee zonen van de boer, die het lachen wel zou vergaan als ze zagen wat de *bobbejane baas* zich geschoten had terwijl zij nog op een oor lagen op nog geen kilometer afstand. Ha! Ze waren van plan geweest vandaag zelf een beetje te jagen, met hun dames als bewonderend publiek. Mooi dat ze te laat kwamen met hun dure geweren en hun vlotte jagershoedjes. Eigenlijk was het geweer waarmee hij bavianen schoot veel te licht voor dit werkje, maar het zou hem best lukken, dat wist hij wel zeker. Toen dacht hij aan de huid, die een flink bedragje zou opleveren, en hij zou niet graag aan iemand anders toegeven hoe hard hij om de centen zat te springen met zijn oude Ford die nodig in revisie moest, en wat was een man in dit land zonder auto? Ja, hij zag zichzelf al met de huid vakkundig geprepareerd, naar de juiste opkoper gaan... Hij glimlachte, met zijn wang tegen de gladde kolf van zijn geweer. Hij vergat de bavianen, die onrustig rondkeken en snel opgewonden raakten. Er zouden altijd nog *bobbejane* zijn maar dit was zeker zijn laatste en allerlaatste kans om een luipaard te schieten.

Bij de gedachte aan de mogelijkheid dat dit de laatste keer was, de *zekerheid* dat dit de laatste keer was, begon de oude jager te zweten. Hij kneep één tel zijn ogen dicht, een halve tel, en sperde ze toen weer wijd open. De luipaard was er nog.

Hoeveel luipaarden had hij in zijn tijd neergelegd? Zeker honderd. Maar nu was het iets anders — na de ellendige laatste tien jaren. Dit luipaard betekende zoveel voor hem dat zijn hart bonkte en zijn adem moeilijk ging. Hij dwong zichzelf tot kalmte. Hij sneed de stroom van opgewonden gedachten af zoals je een kraan dichtdraait. Daar zat de luipaard en hier stond hij, met zijn geweer in aanslag, en hij kon niet missen en mocht niet missen en zou niet missen... Hij zag de rode koppen van de twee boerenzonen voor zich, hun giechelende meiden, de luipaard al dood onder de sinaasappelboom en dacht: wacht maar... en toen zag hij de vlek van geel en zwart in de boomkruin achter de luipaard... een kleine bewegende vlek die langzaam vorm aannam en een luipaardwelp werd, half volgroeid en bezig zijn les te leren... de les van het loeren en springen en doden, de les van de jacht. Een welp!

Regmaaker vloekte zonder zijn lippen te bewegen of enig geluid te maken, niet eens binnensmonds maar diep en laag in zijn keel. Een welp!

Hij zag in dat ene moment dat hij daar stond met zijn geweer, in dat eeuwigdurende, maar snel voorbijtikkende moment, de kolonie van rijke toeristen weer voor zich die hij arrogant en nors gewezen had op de normen, de regels, de jachtstandaards waaraan ze zich maar te houden hadden als ze *baas* Regmaaker als gids wensten te hebben, en de belangrijkste regel van alle was altijd geweest: schiet nooit een wijfje met een jong. Nooit.

Een welp!

De veteraan, hij had de laatste jaren dat hij als gids optrad, zoveel rijkelui hun schouders zien ophalen voor de norm die hij aanlegde bij de jacht... Ze schoten hun trofeeën vanuit schuilhutten hoog in een boom of uit de rijdende jeeps, zelfs uit helikopters — ze kregen hun wild voor de loop van hun dure geweer met telescoop dank zij de vereende krachten van gehuurde inlandse drijvers — ze bestelden hun leeuw of neushoorn in een reservaat en kwamen het schieten, en lieten de gids het gewonde dier dat was weggekropen om te sterven, het genadeschot geven omdat ze daar zelf te benauwd voor waren, je wist nooit waartoe zo'n aangeschoten beest nog in staat was — maar bij Regmaaker moest een jager zich waar maken, bij Regmaaker kregen ze hun huid niet cadeau, bij Regmaaker...

Maar dat was tien jaar geleden! In tien jaar was er veel veranderd. In tien jaar had Regmaaker geen luipaard geschoten, zelfs geen roodkat. Alles wat vroeger telde, was onbelangrijk geworden, nu boerenzonen meesmuilden om zijn verbleekte faam, en toeristen hun eigen norm bepaalden en anders duvelde de gids maar op, er waren genoeg gidsen zonder werk — en nu stond hij daar met een luipaard voor zijn loop, en hij was een moment geen *bobbejane-baas*, maar *baas* Regmaaker, de grootwildjager...

Wat maakt het allemaal nog uit? dacht Regmaaker verbeten. Deze kans krijg ik nooit meer en niemand, die het ziet. Niemand die het weet. Ik doe het... Ik doe het... ik doe het...

De bavianen schoten weg, terug het laaghout in, met een hoog gekrijs en geritsel van dorre bladeren... en de luipaard bewoog zich snel, maar niet snel genoeg, en rekte zijn prachtige gevlekte lijf voor de loop van dat geweer... en in dat ene gestolde moment dacht *baas* Regmaaker met zijn hele lijf: „NU". Maar het geweer zweeg. En hij hield de luipaard in het vizier, zoals het teleurgesteld, grommend en blazend, met de welp uit de boom klom en in een draf de wildernis in vluchtte, omdat een menselijke stem vertwijfeld schreeuwde: „PANG PANG" en pas daarna, een beetje verbaasd over zichzelf, liet de *bobbejane-baas* zijn geweer zakken.

„Dus niet," zei hij tegen de plantage, nu leeg in het toenemende licht. „Je kòn het niet. Wel wel."

En hoofdschuddend liep hij door het hoge dorre gras terug naar de landweg en zijn Ford. De *bobbejane* zou hij later wel op de korrel nemen.

WETAMO

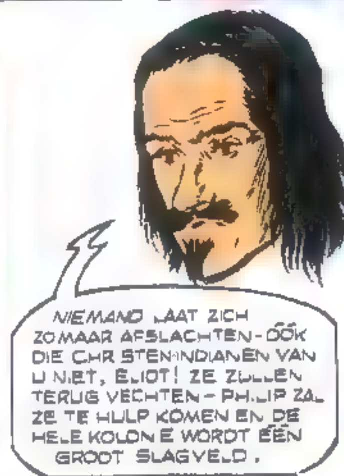

* EEN EILANDJE IN BOSTON-BAAI

INDERDAAD ZIJN ELIOT'S INDIANEN LATER NAAR HERT-EILAND OVERGEBRACHT--

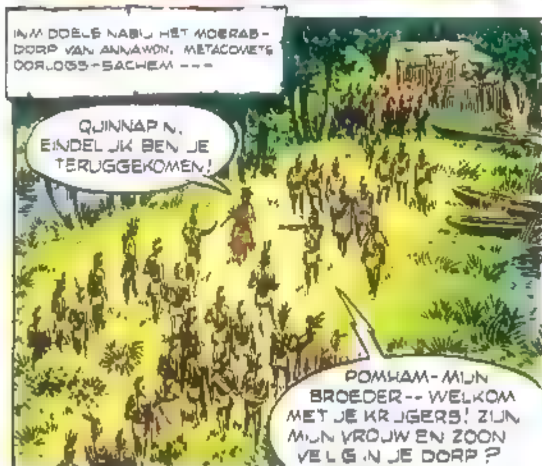
TEKENINGEN EN TEKST
HANS G. KRESSE
KLEUR: MARIANNE DE KRUYFF

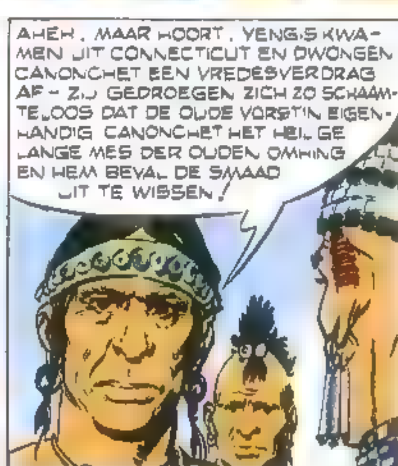
de heks van pocasset

WORDT VERVOLGD

peter van straaten

tekst en foto: Jan van Gelderen

Peter van Straaten vindt het maken van Llewelyn Fflint een ramp. „Ik ben geen illustrator," zegt hij. „Ik vind het verschrikkelijk gebonden te zijn aan een tekst, om te moeten laten zien hoe dingen eruit zien. Neem nou die magnetische geweren en kanonnen in de Poltergeist. Ik snap werkelijk niet hoe ze werken en ze zullen het ook wel niet doen."
Wat Peter bij Llewelyn Fflint even rampzalig vindt, is het feit dat zijn tekeningen in hokjes moeten. Hij tekent de strip dan ook niet in hokjes. Het gaat zo: Peter krijgt het scenario van Yvan Delporte („geweldig goed die scenario's, de sfeer boeit me, maar hij moet het niet zo technisch maken, dat eerste verhaal met die haaien in de nevel, was het allerbeste... voor mij dan"), maar goed. Peter krijgt het scenario van Yvan. En hij gaat de plaatjes tekenen. Voor elk plaatje een nieuw stuk papier en als Peter voldoende plaatjes heeft getekend, knipt hij ze uit en plakt ze op een groot vel. Maar eerst als Richard's Studio de kaderlijnen erom heeft gezet, is het een strip.

Het hangt misschien samen met zijn manier van tekenen. Van Straaten valt zonder meer met de pen op het papier aan. Hij maakt geen schetsen, eerst tekenen met potlood en later inkten is er niet bij.
„Als ik een tekening eerst ga schetsen met potlood heb ik hem eigenlijk al gemaakt, dan verlies ik alle belangstelling. Voor mij is die tekening dan klaar, dan heb ik hem al gemaakt en ga ik aan wat anders beginnen.

„Eigenlijk had ik nooit aan die strip moeten beginnen, maar ik kon het niet uitstaan dat ik geen strip kon tekenen. Dat wou ik bewijzen en Hetty Hagebeuk heeft me op een heel subtiele manier ingepakt. Het verhaal gaat dat ze met tekstschrijver Yvan Delporte over het Amsterdamse Rokin wandelde en bij het kantoor van Het Parool zagen ze een grote tekening van me. Dat was een pagina grote Sinterklaastekening. Hetty en Yvan keken elkaar toen aan en zeiden: „die vent moeten we hebben." Dat heeft enorm mijn ijdelheid gestreeld. En toen zat ik er middenin."
En later zegt hij nog: „Mijn dochtertje was trouwens zo enthousiast dat papa een strip ging tekenen dat ik niet meer terugkon."
Veel tekenaars doen wat ze leuk vinden en daarnaast leven ze van reclame-opdrachten. Aan opdrachten voor dingen die hij leuk vindt, heeft Peter van Straaten geen gebrek. Voor het Parool tekent hij al drie jaar lang de Vader en Zoon-strips, die waanzinnig geliefd zijn. Voor Vrij Nederland maakt hij politieke cartoons. „Vader en Zoon is me op het lijf geschreven. Ik leef me helemaal uit." Het gaat niet tegen zijn eigen vader. „Vader en zoon ben ik zelf, behoudend en vooruitstrevend. Dat behoudende zit wel in me. Van mijn vader heb ik nooit enige tegenwerking gehad. Onze hele familie doet iets creatiefs. Hij heeft dat tekenen van me alleen maar aangemoedigd."

Peter is 37 jaar oud. Geboren in Arnhem. Hij kwam naar Amsterdam om daar de kunstnijverheidsschool te gaan volgen. Veel problemen om aan werk te komen heeft hij niet gehad. Van de kunstnijverheidsschool via wat reclamewerk („ik moest gezellige vlotte jonge mensen tekenen die chips zaten te eten, bah") kwam hij als illustrator bij Het Parool en werkte een tijdlang ook voor het Algemeen Handelsblad. Bij het Parool maakte hij onder andere tekeningen voor rechtbankverslagen omdat bij rechtszaken niet gefotografeerd mag worden. De zogenaamde Baarnse moordzaak maakte diepe indruk op hem, voornamelijk omdat hij merkte dat hij tot een der heel weinigen behoorde die medelijden met de verdachten had, jonge studenten die ervan werden beschuldigd een medestudent op beestachtige wijze te hebben vermoord. Wat hem in die periode het ergste tegen de borst stuitte was dat niet alleen rechters en officieren van Justitie kennelijk bevooroordeeld waren, maar ook de pers.

Af en toe vragen reclamebureaus nog weleens voor hen te tekenen. Maar de laatste twee campagnes die hij ontwierp, gingen de mist in. De een was een strip voor een wasmiddel. Het was een goedmoedig bedoelde ironische strip, eigenlijk een beetje anti-reclame, maar het ging niet door. Peter weigerde om bij te draaien, om alleen zijn tekenstijl aan de advertenties mee te geven en geen eigen visie. Een auto-importeur (en geen kleine) wilde dat zijn vader en zoon het erover eens waren dat hun auto's voor beide generaties de beste waren. Dat weigerde hij. Voor Het Parool maakte hij wel vier advertenties met Vader en Zoon om nieuwe abonnees te winnen. Maar dat deed hij toch met pijn.

Wat zijn politieke cartoons betreft, gelooft Peter nauwelijks dat ze een wapen in de strijd zijn. „Als ik Wiegel ontmasker, zal geen enkele geheide VVD'er bekeerd worden. Politieke cartoons maak je alleen voor je medestanders."
Een echte stripgek in die zin dat hij alles verzamelde wat hij te pakken kon krijgen is hij nooit geweest. Ook bij hem een voorliefde voor de strips van Franquin, de meester, en verder las hij in zijn jonge jaren wat iedereen las: Prins Valiant in Panorama, Dick Bos en Rip Kirby. Maar hij was wel erg teleurgesteld toen er komische elementen in Valiant slopen.
„Een strip moet voor mij een beetje klassiek zijn. Prins Valiant vond ik geweldig vanaf het begin tot aan de afleveringen waar hij tegen de Hunnen gaat strijden. Dan zie je bijvoorbeeld Sir Gawain ruggelings in het struikgewas vallen. Toen was het af voor me, hoewel ik later pas heb begrepen waarom. Kinderen willen niet dat de hoofdfiguren een soort mensen zijn, het moeten goden zijn, onaantastbaar en wat ik met klassieke strips bedoel is dat de boeven slecht zijn en de goeden goed."
Voor de makers van de strips interesseert hij zich minder. „Het is gewoon een mode om de mens achter de kunstenaar te zoeken. Ken jij de regisseurs van belangrijke films die je hebt gezien? Ik was vaak geschokt als ik hoorde dat tekenaars van strips die ik goed vond, nog leefden."
Peter van Straaten is ook een fan van Tom Poes. „Maar voornamelijk om de teksten. De tekeningen zijn nooit helemaal uit de verf gekomen. Jammer."
Op zijn veertiende tekende hij ook een soort Bommelstrip. De heer van stand was vervangen door een konijn dat Snuffel heette, op zijn achterpoten liep en net als Bommel slechts gekleed was in een jas. „Het was wel een effen jas, en voor de rest ging het van Boem, Pats, Knal met boeven en pistolen."
Nu is hij bezig met het maken van een boek met cartoons, maar misschien dat hij verder gaat met striptekenen, want het boeit hem ondanks alles.
„Het zou buiten moeten spelen, niet binnen, veel nevel en bosschages, landschappen, schimmen, de Balkan bijvoorbeeld, alles mag, het begin van Prins Valiant speelt ook in moerassen."
Vroeger leverde hij een hopeloos gevecht met zichzelf om zich een bepaalde stijl te verwerven. Nu interesseert hem dat niet meer.
„Ik heb geen stijl. Opland (politieke spotprenten in De Volkskrant o.a.) en Peter de Smet (De Generaal o.a.), die hebben een eigen stijl. Ik heb een manier van tekenen die inhaakt op de tekentraditie van eeuwen. Iemand die mijn tekeningen herkent als die van P. van Straaten, herkent het handschrift, dat is genoeg, maar niet de stijl. Ik wil graag dat de mensen mijn tekeningen mooi vinden, maar ik doe niet mee met een mode om daarmee aansluiting bij mijn kijkers te vinden."

Morris en Uderzo (de tekenaars van Lucky Luke en Asterix) hebben eens in een interview gezegd dat ze Ronald Searle de grootste tekenaar aller tijden vinden. Peter was daar blij door verrast, want ook hij vindt dat. Maar hij is ook weg van de illustraties van E. H. Shepard bij de verhalen van Winnie-the-Pooh.
„Die hebben het nou, dat „it". Dat hebben mijn tekeningen niet. Vroeger tekende ik omdat ik het niet kon laten, bierviltjes, de witte randen van de krant, alles tekende ik vol, maar de laatste jaren heb ik de mooiste tekeningen in mijn hoofd gemaakt en ik weet dat ze nooit zo mooi zullen worden als ik ze op papier zet. Ik heb nog nooit iets gemaakt waarvan ik als ik het eenmaal gedrukt zag, geen hartverlamming kreeg."

„Ik heb geen stijl"

BLOOK

TJONGE PA HEEFT ZICH ZELF WEGGEGOOCHELD! KNAP HOOR!

WAT ZEI HIJ OOK ALWEER ? OVER VIJF MINUTEN MOET IK OP DIT KNOPJE DRUKKEN DAN KOMT-IE WEER TERUG!

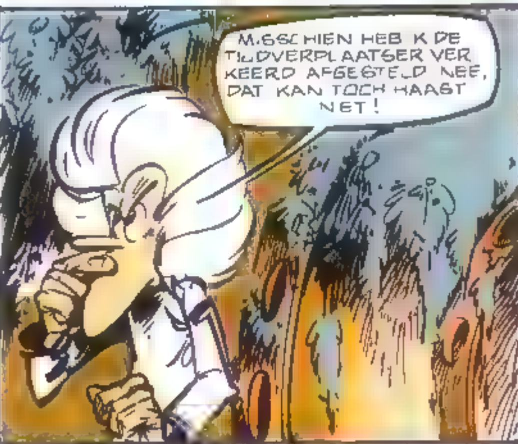
MOOI, DAN HEB IK NET TIJD OM DIE ROMMEL HIER EVEN OP TE RUIMEN! DAN IS ALLES NETJES ALS PA ER WEER IS! DAT ZAL-IE FIJN VINDEN!

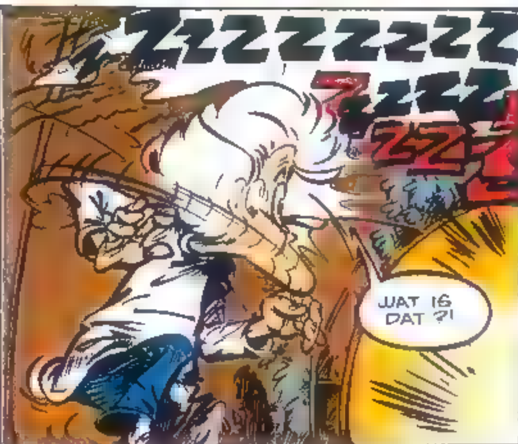
PROFESSOR PROTONPLOF DENKT OP DAT MOMENT AAN HEEL ANDERE DINGEN DAN AAN SCHONE VLOEREN!
BRRRR, WAT EEN NAARGEESTIGE OMGEVING!..

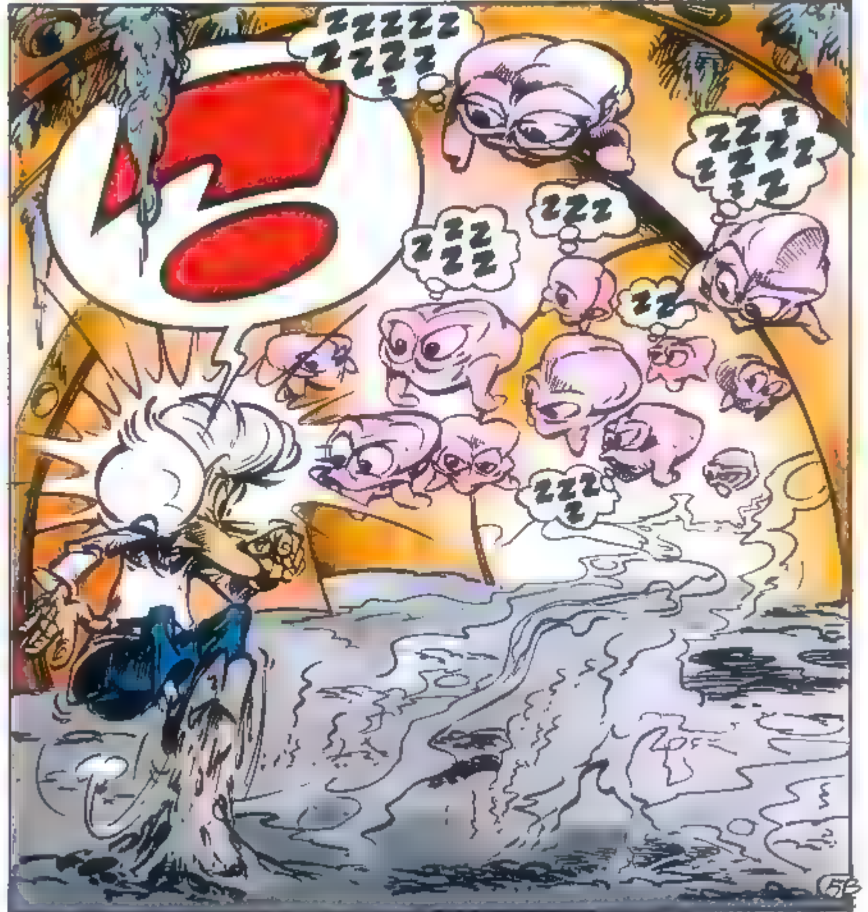
EN WAT EEN STANK! DIT LIJKEN WEL RIOLEN ...
ZOU DIT HET JAAR 50 000 WEL ZIJN ?

MISSCHIEN HEB IK DE TIJDVERPLAATSER VERKEERD AFGESTELD. NEE, DAT KAN TOCH HAAST NIET!

ZZZZZZZZZ ZZZZZ ZZZ
WAT IS DAT ?!

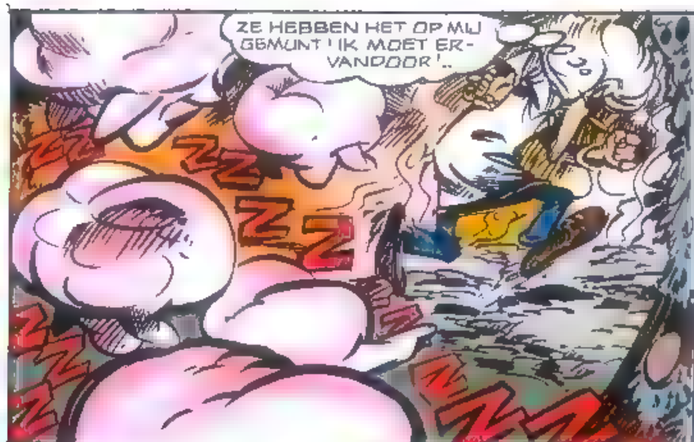

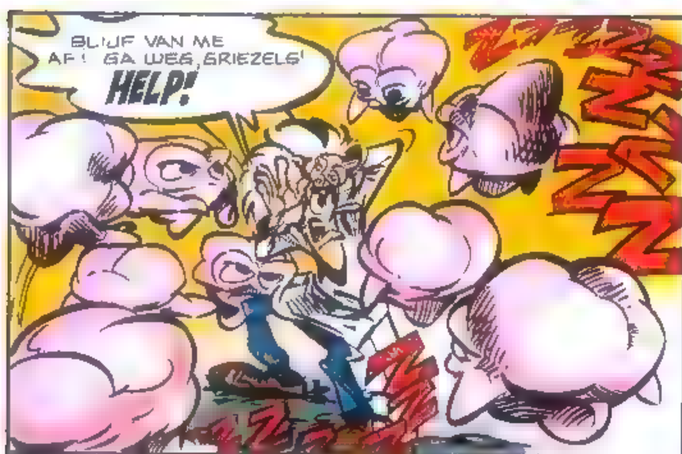
ZZZZZ ZZZZ
ZZZ
ZZZZ

TEKENINGEN:
JOHNN BAKKER
TEKST:
DICK MATENA

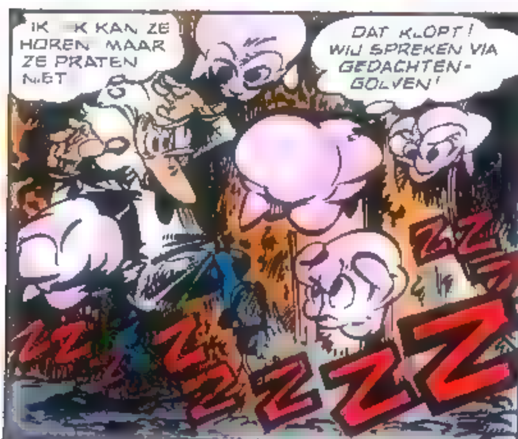
de tellecten

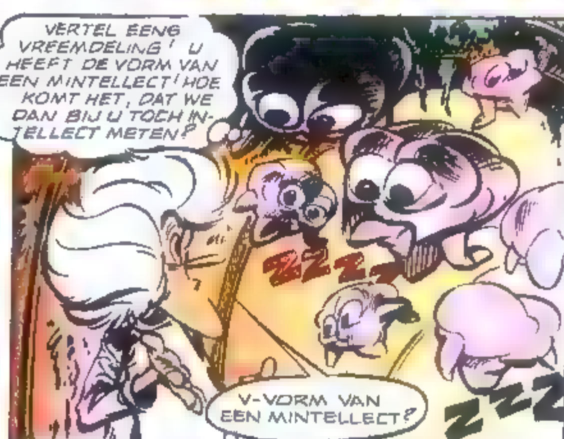

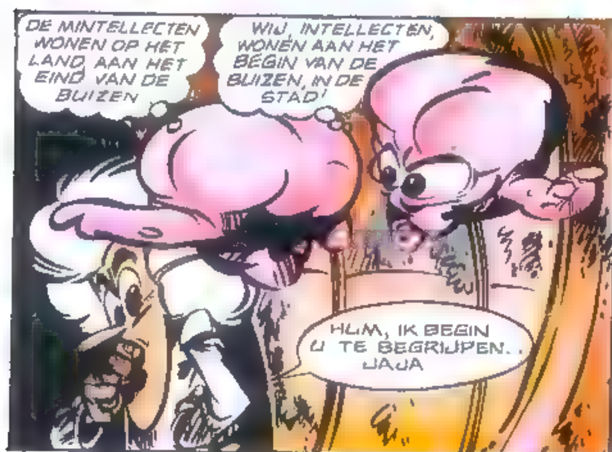

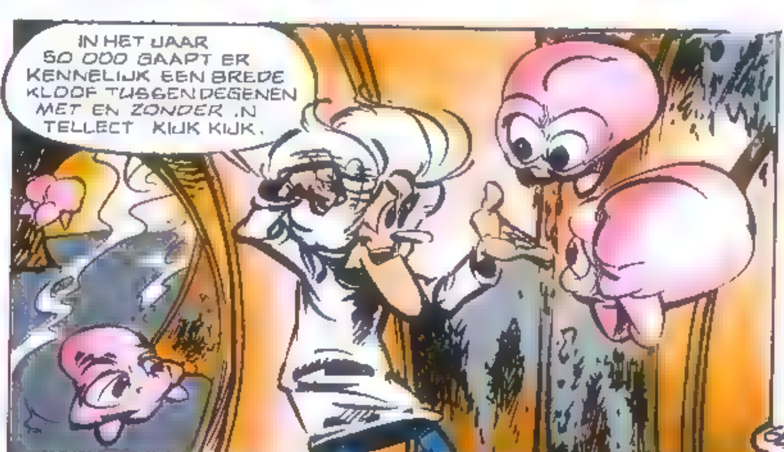

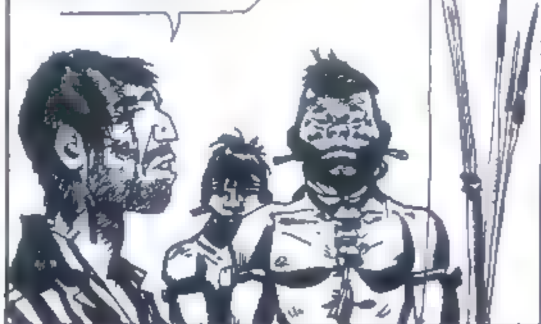

WORDT VERVOLGD

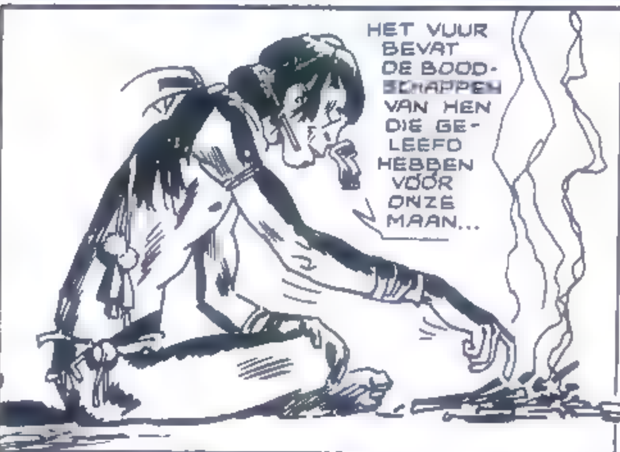
CORTO MALTESE

HET VUUR ZEGT: GEVAAR ZAL ALS 'N NIMMER AFLATENDE SCHADUW OVER JE LEVEN HANGEN EN EEN VROUW ZAL JE BESCHERMSTER ZIJN.

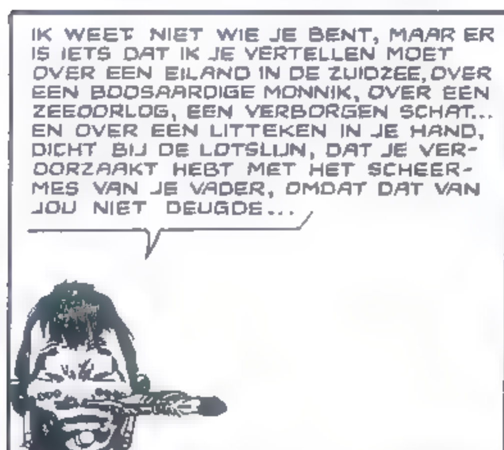

TEKENINGEN
EN TEKST:
HUGO PRATT
VERTALING: CONSTANCE RAEBEL

ontmoeting in bahia

WORDT VERVOLGD

Spelfragment uit Nederland - Noorwegen. Rechts: Ruud Krol

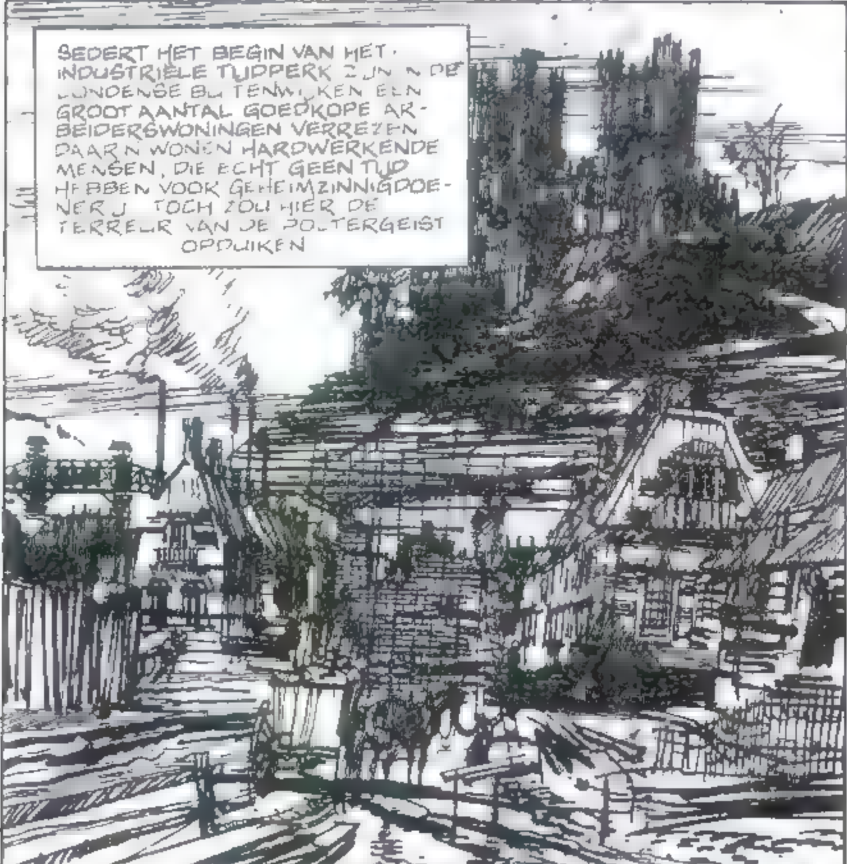

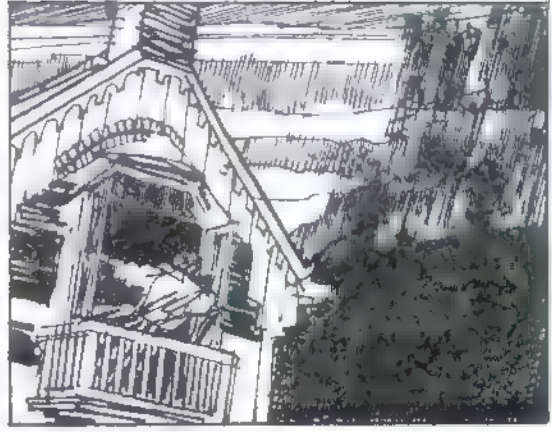
foto: Guus de Jong

pep uithaler

Llewelyn Fflint

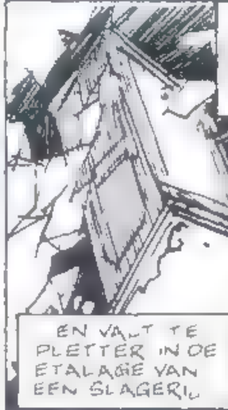
VOLGENS DE POLITIE ZAT ER EEN LUCHTJE AAN DE HELE ZAAK. EEN DRANKLUCHTJE.

EEN DAG LATER. DE POSTBODE GAAT DE BRIEVENBUS LICHTEN VAN HOLLY ROAD... DAGELIJKS WERK VOOR HEM..

TUSSEN TWEE ARTIKELEN OVER HET WEL VAN DE HIGH SOCIETY IN, WIJDT DE PALL MALL GAZETTE EEN CURSIEFJE AAN DE "VLIEGENDE BRIEVENBUS"

POLTERGEIST SMIJT MET BRIEVENBUS

De bewoners van de 'nieuwe werkliedenwijk bij Badham House worden geteisterd door een zogenaamde Poltergeist. Voor diegenen onder onze lezers die op dit terrein niet zo thuis zijn, een „Poltergeist is een boze geest die zijn woede uit door meubels in beweging te brengen en men een huisraad naar het hoofd te slingeren. Bovengenoemde geest rukte in Holly Road een brievenbus uit de grond... In politiekringen wordt maar weinig geloof gehecht aan de beweringen van angstige buurtbewoners. Men schrijft de „vliegende brievenbus" toe aan een windhoos en naar verluid acht men het niet nodig „de spooktoestand" af te kondigen...

MYSTERIOLOOG LLEWELYN FFLINT RAADPLEEGT EEN PLATTEGROND VAN DE BUURT.

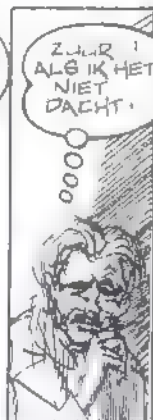
TEKST: YVAN DELPORTE
TEKENINGEN: PETER VAN STRAATEN
VAN ERP

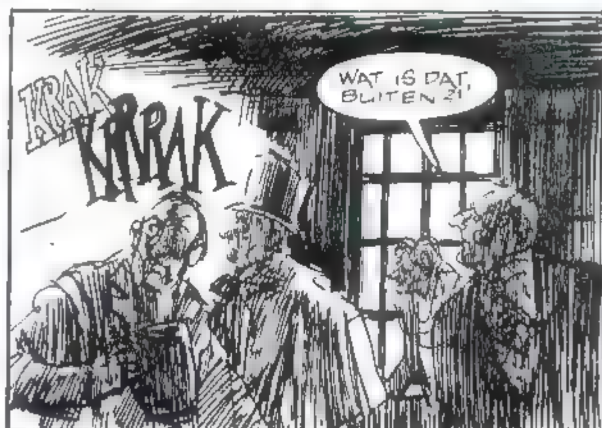
de poltergeist van badham house

WORDT VERVOLGD

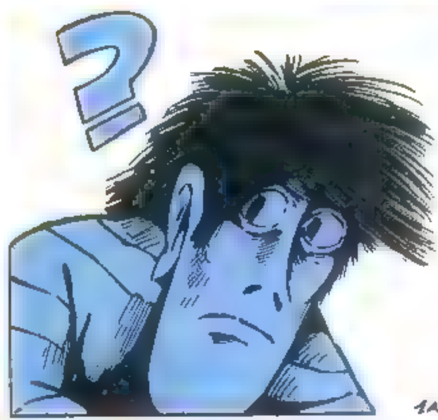
PHILÉMON

KOM GREGORIUS, WE GAAN PADDESTOELEN ZOEKEN IN HET BOS
BAH!

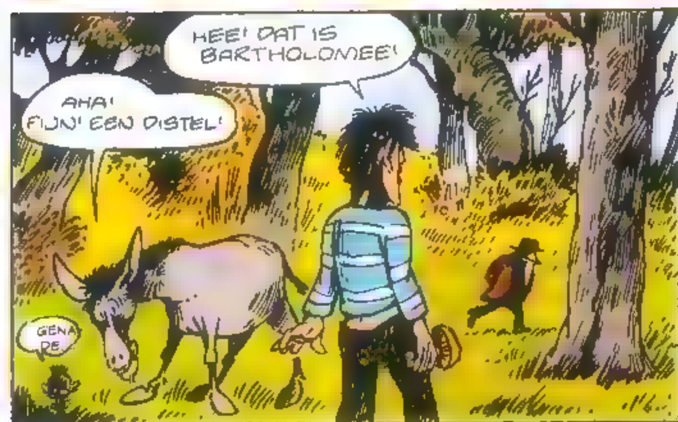

PADDESTOELEN! DE NAAM ALLEEN AL! HOE KOMEN ZE EROP. GEEF MIJ MAAR EEN MALSE DISTEL!..
'K WEET EEN GOEIE PLEK!

HIER IS HET KIJK EENS WAT ER VEEL STAAN!

JE HOEFT JE MAAR TE BUKKEN OM...

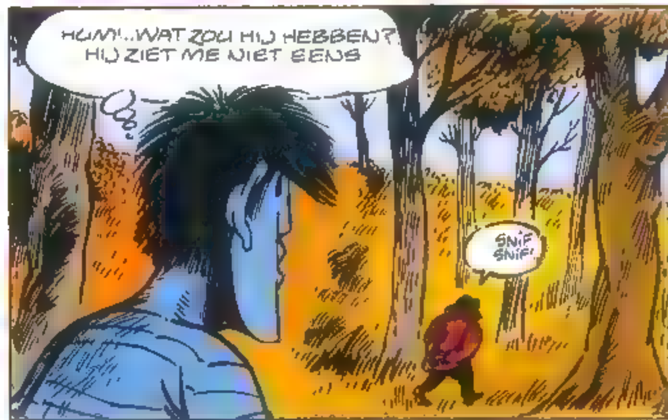

?

1A

HEE! DAT IS BARTHOLOMEE!
AHA! FIJN! EEN DISTEL!
GENADE!

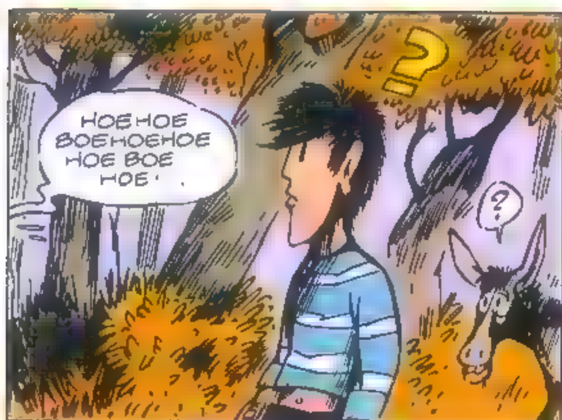

HEE! MENEER BARTHOLOMEE!
MIAM SKROTSJ
MIAM SKRITSJ
MIOM

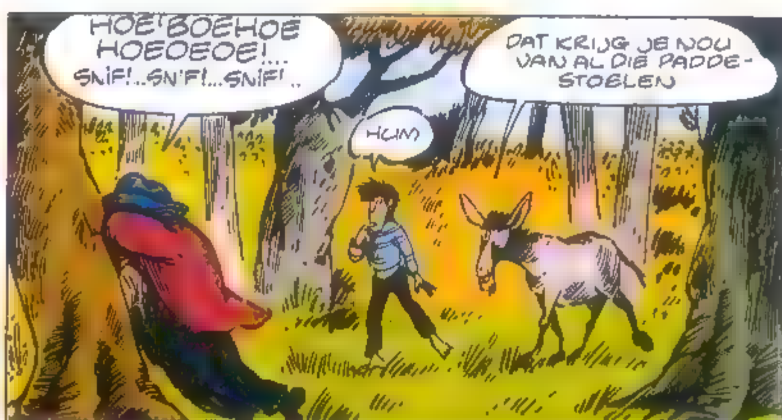

BENT U OOK PADDESTOELEN AAN HET ZOEKEN?

HUM!..WAT ZOU HIJ HEBBEN? HIJ ZIET ME NIET EENS
SNIF SNIF!

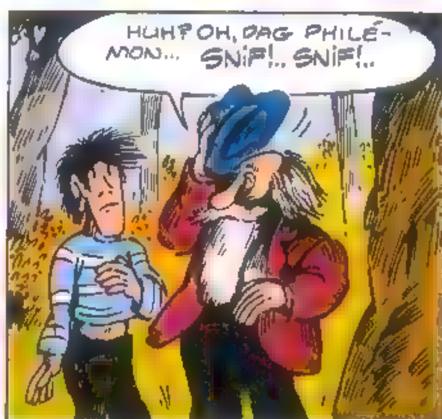
DOOR: FRED
VERTALING JAN VAN ERF

het luchtkasteel

(1) ZIE: DE DRENKELING VAN DE A

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

DOOR
WILLY LOHMANN

de kroonjuwelen

KONING YAROSLAV

DOOR.
HUBERT VERLINDEN
VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR: TONNY KOOT

het lompentheater

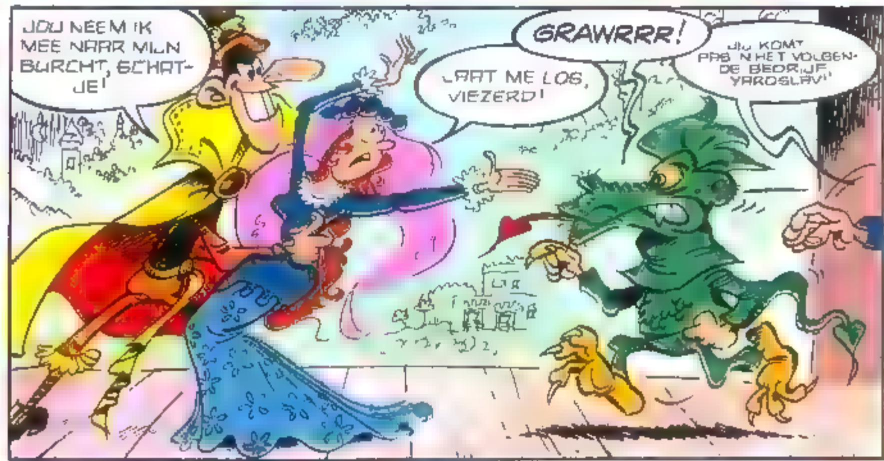

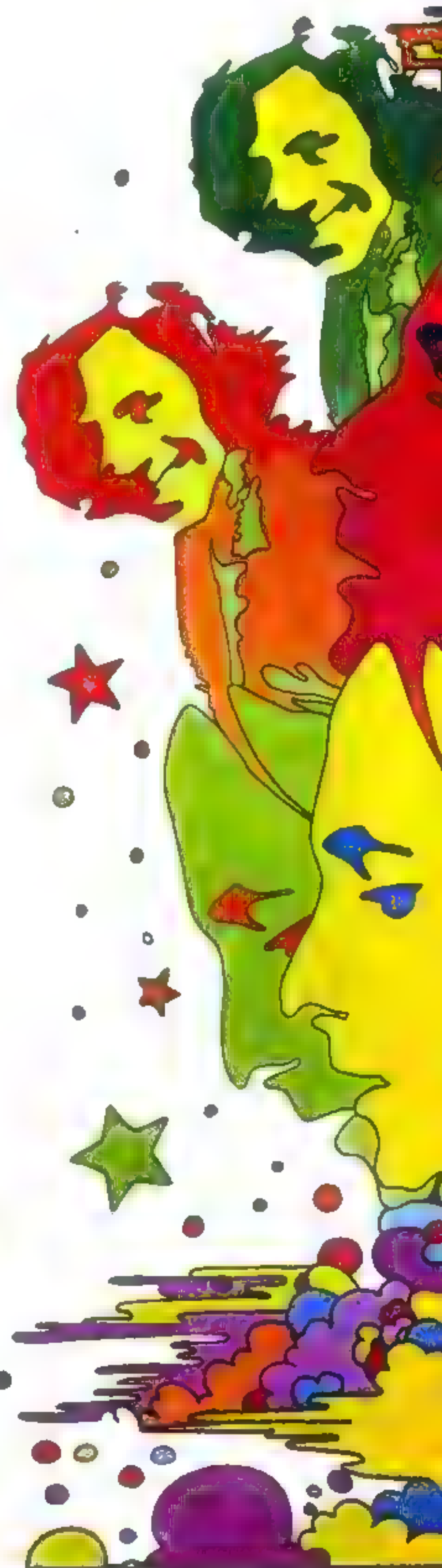
WORDT VERVOLGD

tekening: Ger van Wulften
tekst: Jan de Rooij

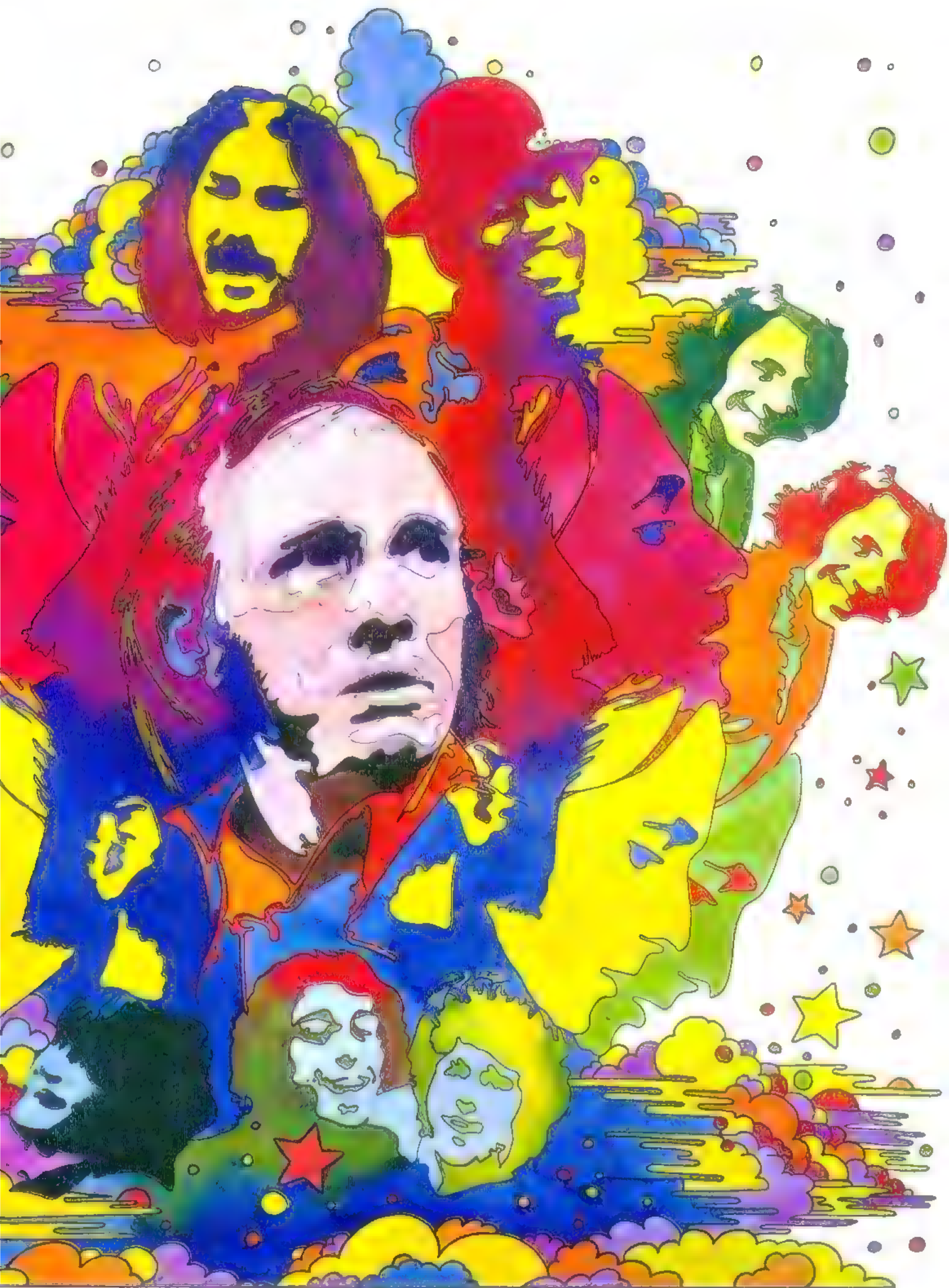
Let op. Pak je portemonnee, neem twee tientjes, ren naar de dichtstbijzijnde platenboer en koop Atlantic SD 2-903 0996. Verplettering en ontroering worden je deel. Deze muziek wordt zelden gemaakt. Prima composities, die merendeels eenvoudig van tekst en muziek zijn en alle onnodige franje missen. Steve Stills en zijn groep Manassas kunnen er wat van, hoor. Na het matte concert dat de groep het afgelopen jaar in het Concertgebouw gaf, waren onze verwachtingen bepaald niet hoog gespannen. Maar het dubbelalbum dat de jongens nu al weer een tijdje geleden uitbrachten, was beslist één van de hoogtepunten van het afgelopen popjaar. Steve Stills, een vierde deel van de uiteengevallen formatie Crosby, Stills, Nash & Young, is er zelf ook erg blij mee. Stills: „Ik wilde een plaat maken waarop alle facetten van m'n muziek aan bod kwamen. De eerste kant, The Raven, is een soort rock & rollmedley geworden. De nummers lopen in elkaar over. Sommige zijn in één keer op de band gezet. Maar het is niet te horen. Kant twee, die countrymuziek bevat, is zo'n beetje de reden van het bestaan van Manassas. Kijk, over m'n twee solo-albums was ik niet zo tevreden. Vooral Stephen Stills 2 ging behoorlijk de mist in. Ik had The Memphis Horns bij het opnemen van die langspeler nooit moeten gebruiken. Die blazers pasten niet bij m'n muziek. Maar goed, het was toch wel leuk om te doen, het was een soort speurtocht. Met m'n derde soloplaat wilde ik me voor de eerste twee missers revancheren. Ik ging naar Miami en vroeg Chris Hillman, Al Perkins en Byron Berline van The Flying Burrito Brothers me te helpen. Het ging toen allemaal vanzelf. Ik ontdekte dat de jongens erg veel in hun mars hadden. Langzamerhand begon ik weer enthousiast te raken voor het spelen met een groep. Op die manier is Manassas ontstaan. Manassas bestaat nu behalve mij uit Chris Hillman en Al Perkins (gitaar), Joe Lala (percussie), Fuzzy Samuels (bas), Paul Harris (orgel, piano) en Dallas Taylor (drums). Om op kant twee van onze elpee terug te komen, die bevat uitsluitend country & western en bluegrass. Op de plaat drumt Dallas, maar op de bühne doet Paul dat. Dallas heeft namelijk de pest aan countrymuziek. Kant drie die we Consider genoemd hebben, lijkt op kant één, maar is wat softer. Het zijn Buffalo Springfield-achtige nummers met een moog synthetizer, akoestische gitaar en drums. Kant vier, Rock & Roll Is Here To Stay, is van alles wat. Het is een jamsession met de nadruk op hard rock." Waarom is de plaat in vieren verdeeld? Stills: „Als je van één soort muziek houdt, hoef je de naald niet steeds naar een verder gelegen nummer te tillen. Als je bijvoorbeeld niets om countrymuziek geeft, hoef je die kant nu niet te draaien."

Komen Crosby, Stills, Nash en Young ooit nog eens bij elkaar? Stills: „Ik zou niet weten waarom niet. Als de tijd daar rijp voor is, zullen we heus nog weleens samen gaan werken. Maar ik weet niet of de anderen er nog zin in hebben. David Crosby zag ik trouwens onlangs nog in New York. Hij kwam naar de banden van m'n Manassas-album luisteren. Een paar dagen later moest-ie samen met Grahem Nash een concert geven in de Carnegie Hall. Ze vroegen me toen of ik mee wilde doen. Natuurlijk heb ik dat gedaan. Ik deed het vooral om de mensen te laten zien dat we nog steeds goede vrienden zijn. Alleen onze interesses lopen uiteen. Met Neil Young kan ik het overigens ook redelijk vinden. Laatst heb ik hem nog opgezocht in California."

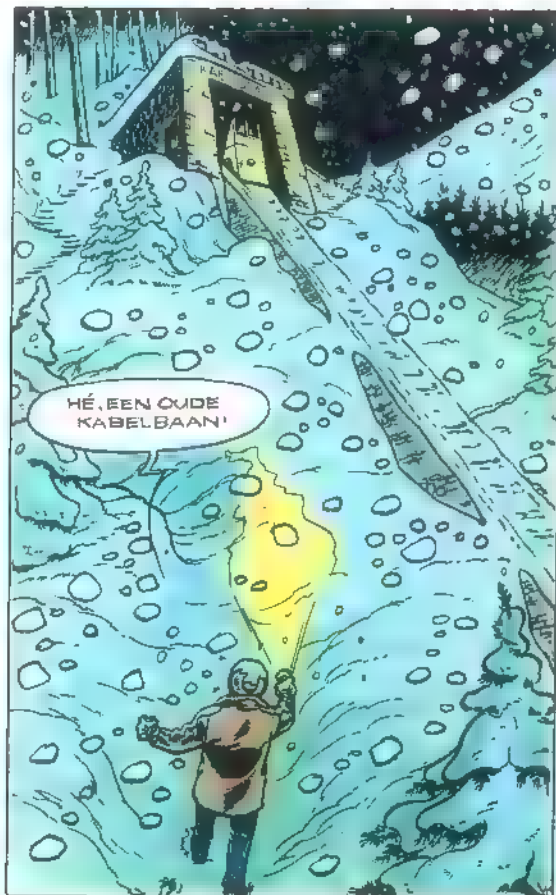
Young noemde je in zijn song The Loner (is te vinden op zijn eerste soloplaat, Pep) een „perfect stranger". Ben je echt zo eenzaam? Stills: „Iedereen zegt altijd dat die tekst van Neil op mij slaat, maar het slaat net zo goed op Neil zelf. Maar goed, je vroeg of ik eenzaam ben. Nou, dat klopt wel. Ik wordt beheerst door het verlangen naar een vrouw. Maar op de één of andere manier lukt het me niet contacten te leggen. Toch sluit ik me niet van de mensen af. Integendeel. Veel van wat me is overkomen, kun je in m'n teksten terugvinden. De liefdessongs zijn misschien wel het belangrijkste voor me. Vroeger schreef ik vooral veel liedjes over een dagdroom, over de soort vrouw met wie ik graag zou willen omgaan. Uiteindelijk heb ik haar ontmoet. Maar de verhouding raakte uit en opeens had ik stof genoeg voor tientallen songs. Denk maar aan Helplessly Hoping en Bluebird. Liedjes die ik nog steeds erg graag zing. Maar ach, zo eenzaam ben ik nu ook weer niet. Ik heb Manassas. En die groep eist m'n tijd volledig op."

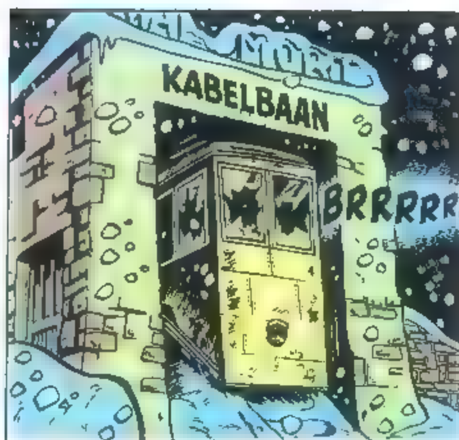

MANASSAS

RIK RINGERS

HÉ, EEN OUDE KABELBAAN!

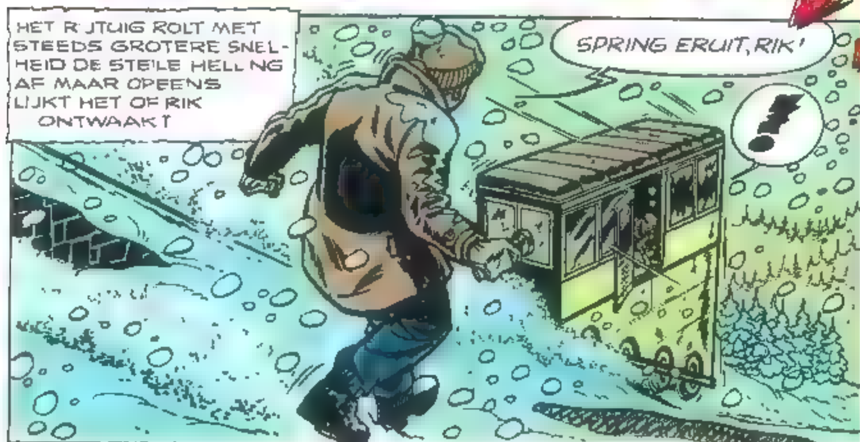

KABELBAAN
BRRRRRR

GROTE GENADE! RIK!
BRRR

BRRRRR
MAAR DAT WORDT ZIJN DOOD!

RIK! RIK!
BRRRRR

RIK, HOOR JE ME? SPRING ERUIT!

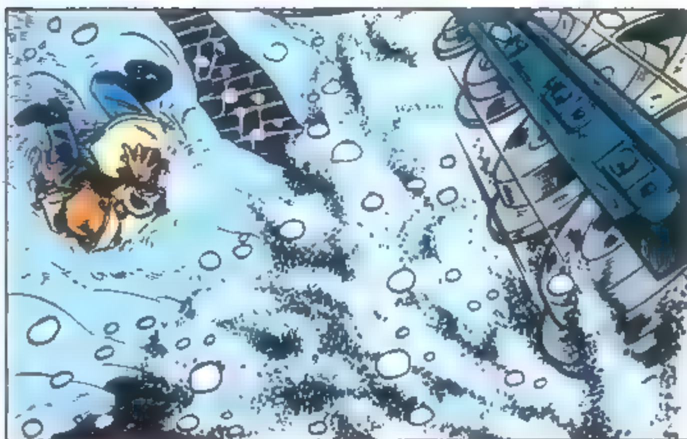

HET RIJTUIG ROLT MET STEEDS GROTERE SNELHEID DE STEILE HELLING AF MAAR OPEENS LIJKT HET OF RIK ONTWAAKT
SPRING ERUIT, RIK!
!

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
DUCHATEAU
VERTALING RITA RAS

spoken in de nacht

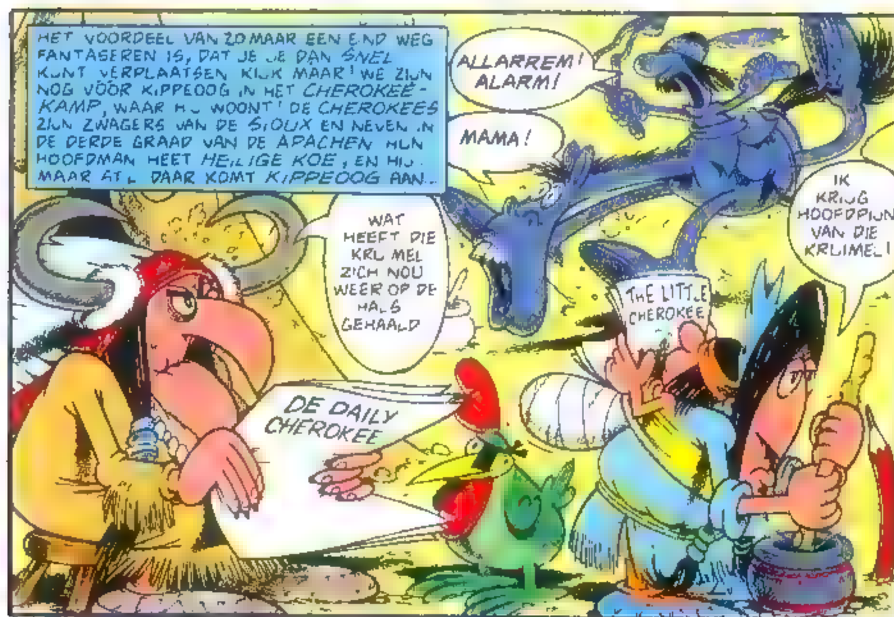
14

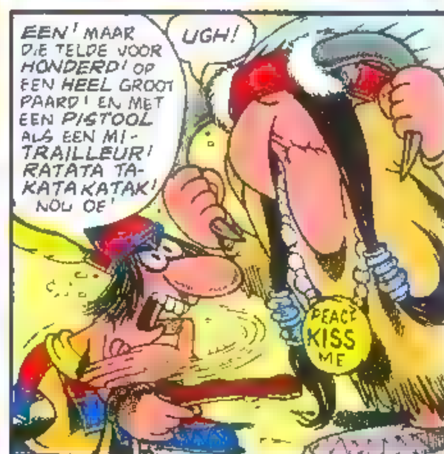
WORDT VERVOLGD

JACOVITTI:

KIPPEOOG

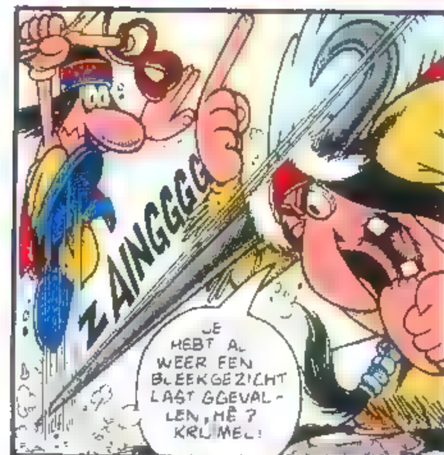

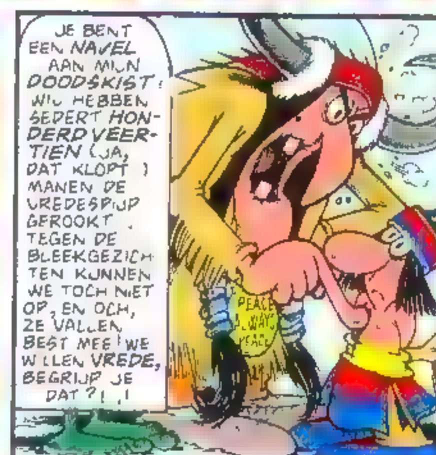

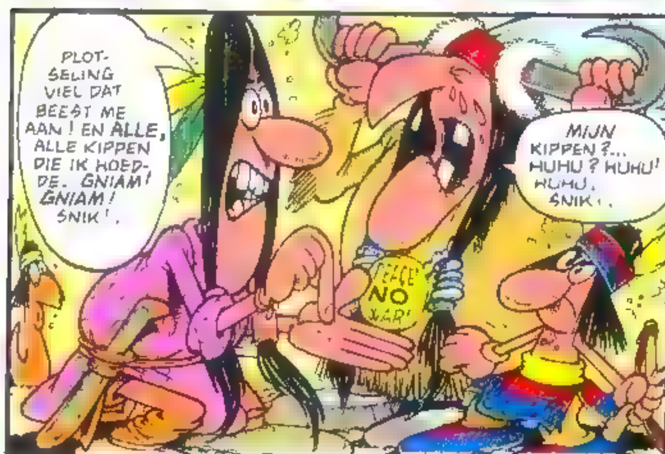

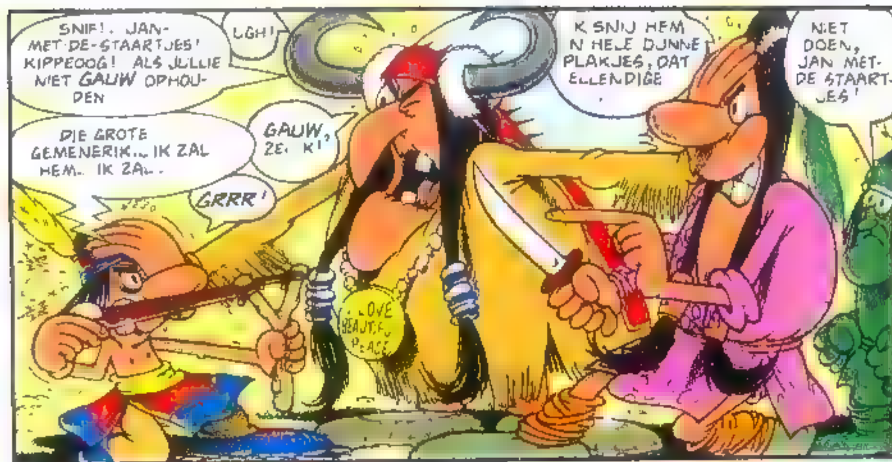

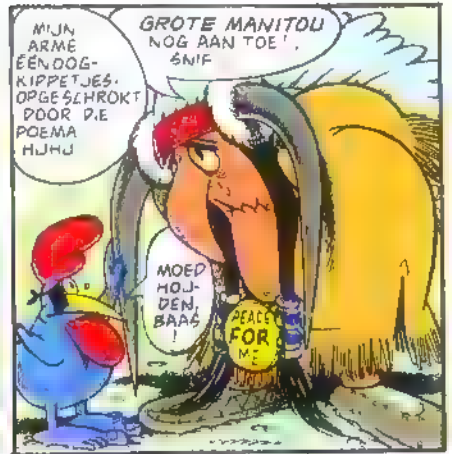

cocco kakel

VERTALING JAN VAN ERP

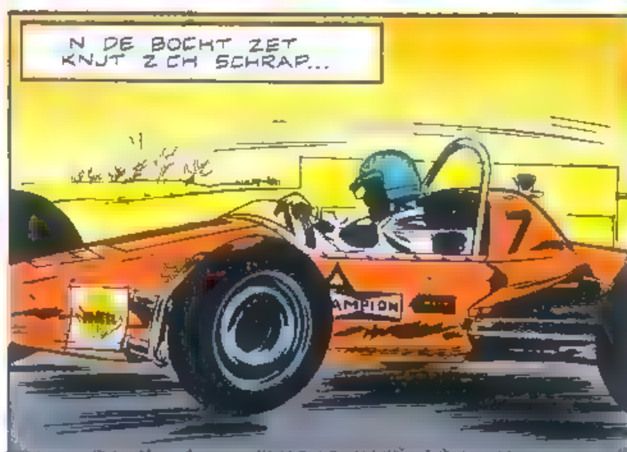

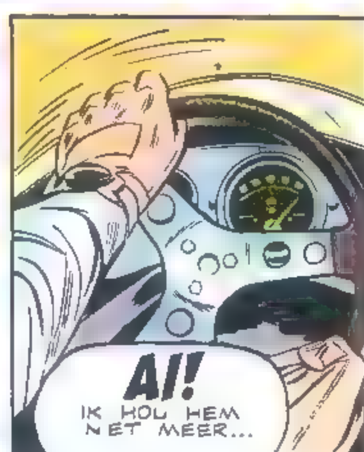
WORDT VERVOLGD

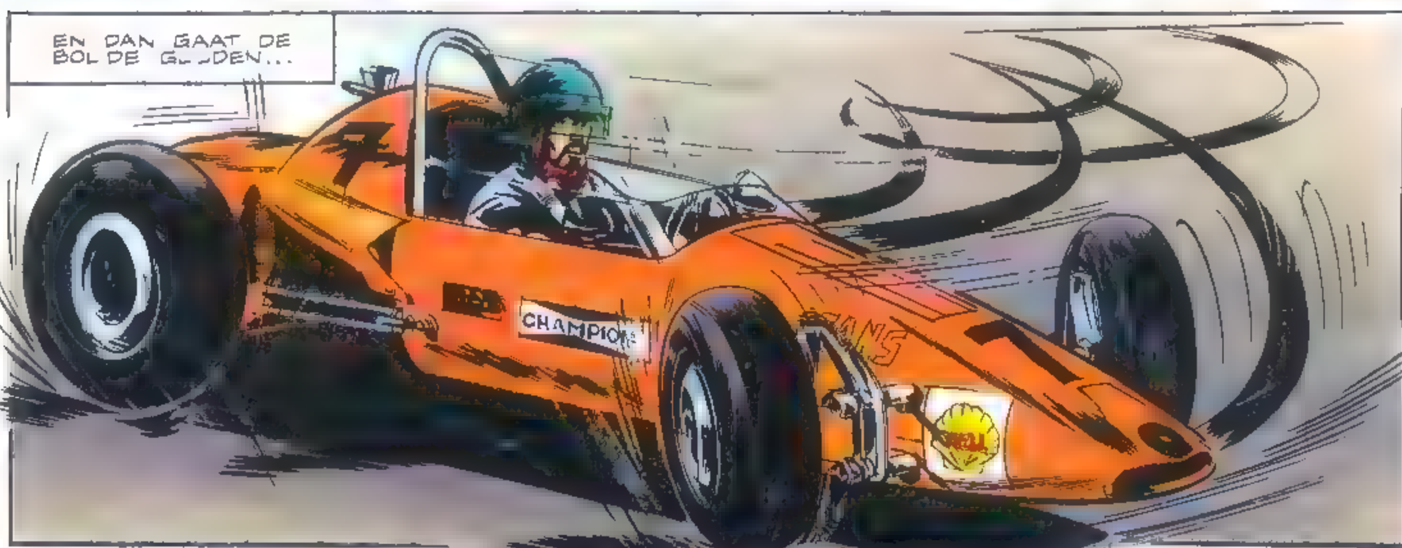
KNUT ANDERSEN

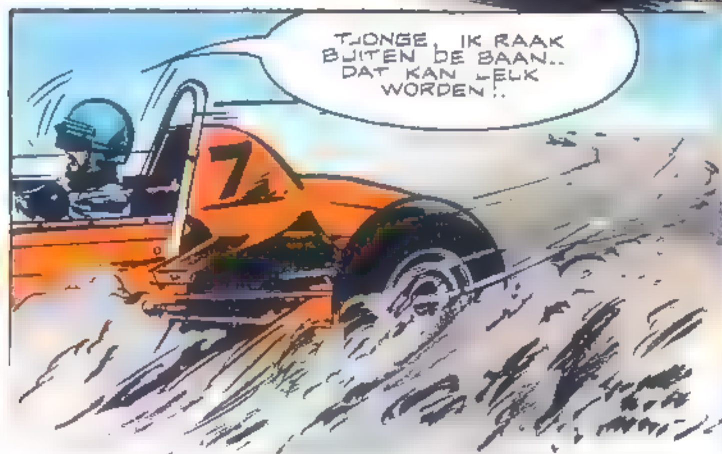

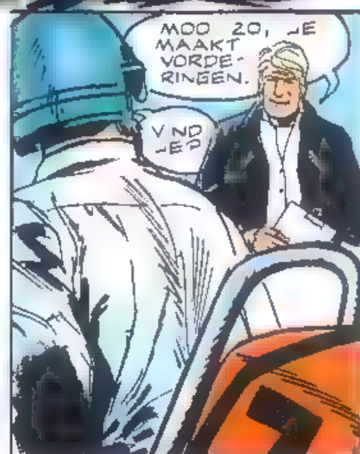

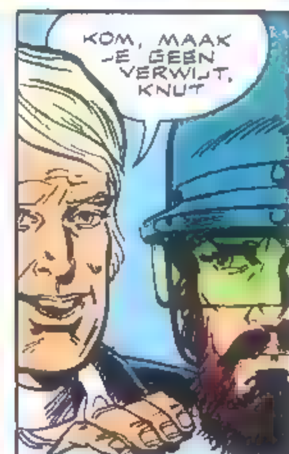

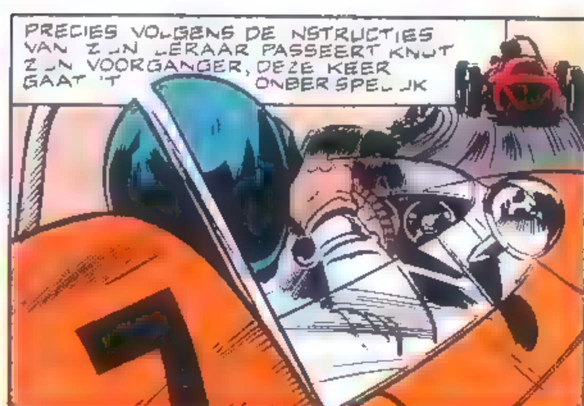

DOOR ALBERT WEINBERG
VERTALING MARIJKE VISSERS
KLEUR: HANS KEERS

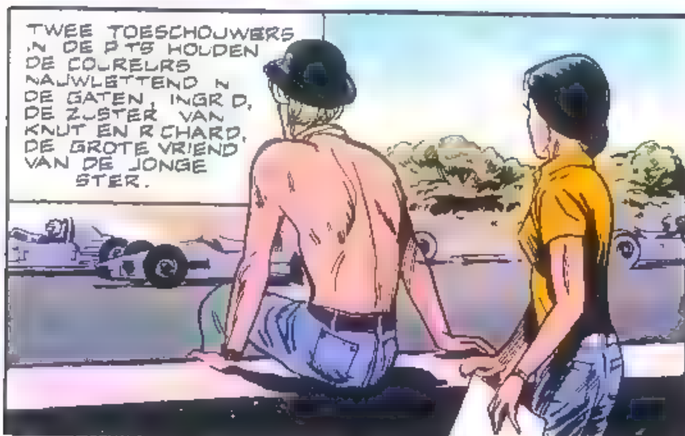
sabotage

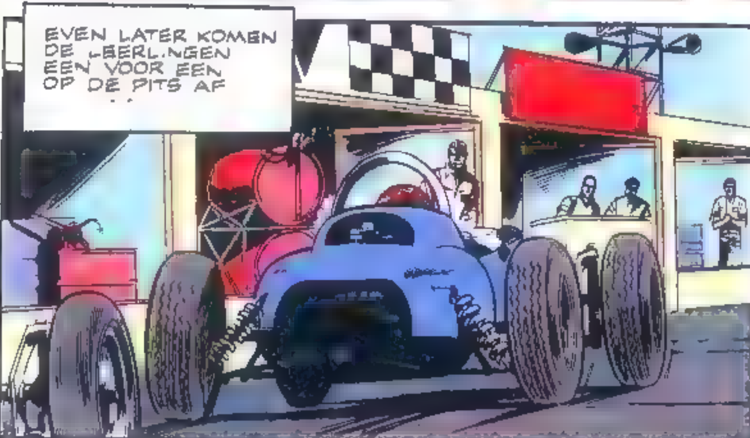

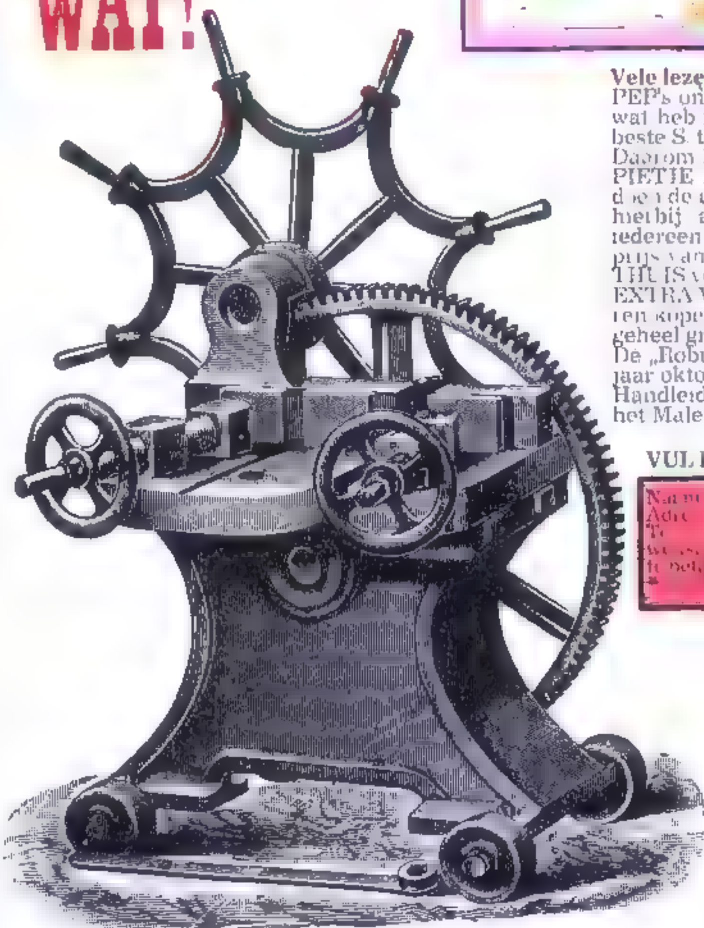
WORDT VERVOLGD

pep's lonely hearts club

pep HEEFT WEER WAT!

NOP

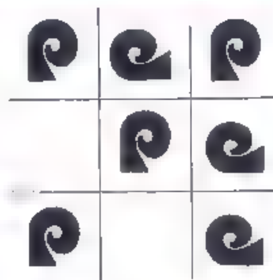

Vele lezers schrijven ons, dat zij de laatste tijd **regelmatig** ONGESNEDEN PEP's ontvangen. „Er zitten wel nietjes in," zo schreef ons **S. te A.**, „maar wat heb ik daaraan, als alle bladzijden aan elkaar vastzitten?" Inderdaad, beste S. te A.!
Daarom HEDEN de **eerste** van de serie SPECIALE AANBIEDINGEN van PIETJE PEP!! In overleg met onze Directie meenden wij er goed aan te doen de **abonnees** het genoegen van een KORTING te doen smaken op het hierbij afgebeelde (zie afbeelding) PEP-SNIJ-APPARAAT **„Robusta"**: iedereen die ons een **niet gesneden exemplaar van PEP** stuurt, kan voor de prijs van f 1173,80 (netto & tarra) onderstaande bovengenoemde machine THUIS verwachten (Winkelprijs: f 1190,25)!
EXTRA VOORDELIG: bij aankoop van 3 „Robusta's" kunnen dames en heren kopers genieten van een EXTRA VOORDEEL (op aanvraag ontvangt u geheel gratis een brochure)!
De „Robusta" kan ELKE PEP aan, zelfs het dikke feestnummer van vorig jaar oktober! Past in IEDER interieur (als uw vloer maar stevig genoeg is). Handleiding wordt **gratis** bijgeleverd (helaas hebben we die alleen maar in het Maleis).

VUL IN DIE BON! WEES SNEL! ZE VLIEGEN WEG!

Naam
Adres
T

JE KENT HET BOTER-KAAS-EN-EIEREN-SPEL NATUURLIJK WEL EN HELEMAAL ALS JE NET EEN ABONNEE HEBT AANGEBRACHT WELNU, HIER KOMT DAN EEN VARIATIE ... IN PLAATS VAN KRUISJES EN NULLETJES NEEM JE P'S EN E'S. DE EEN ZET IN ÉÉN VAN DE NEGEN VAKJES EEN P EN DAN DE ANDER EEN E. HET IS DE BEDOELING OM ALS EERSTE HET WOORD pep TE VORMEN HORIZONTAAL, VERTICAAL OF DIAGONAAL
VEEL PLEZIER

voortuluchtig

door Jan van Haasteren

DE WERELD VAN LUCKY LUKE: paarden

DOOR
ALBERS/MORRIS

ALS DE SPAANSE LEGERAANVOERDER HERNÁN CORTEZ NOOIT NAAR AMERIKA WAS GEREISD HAD 'K MISSCHIEN OP EEN BIZON MOETEN RONDRIJDEN. IN 1519 IMPORTEERDE HIJ ZESTIEN PAARDEN IN MEXICO. VAN DEZE DIEREN STAMMEN ALLE COWBOYPAARDEN AF.

IK EEN BIZON?

DIE CORTEZ IMPORTEERDE NIET ALLEEN JOLLY JUMPER'S VOOROUDERS, MAAR OOK ALLES WAT VAN EEN PAARD EEN RIJDIER MAAKT: ZADEL, STIJGBEUGELS, TEUGELS.. HIJ STICHTTE OOK 'N STAD, VERA CRUZ. MAAR DAT IS EEN ANDER VERHAAL

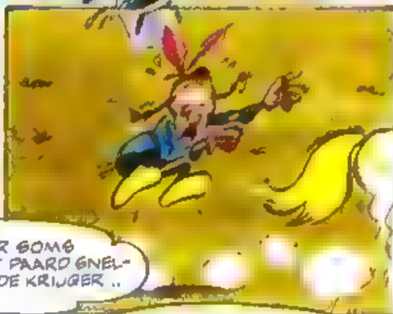
IN HET WILDE WESTEN WORDEN TWEE SOORTEN PAARDEN IRG VEEL GEBRUIKT. DE ARABISCHE HENGST VOOR HET WERK OP DE RANCH

EN DE GESPIKKELDE APPALOOSA. DE NAAM KOMT VAN DE INDIANENSTAM UIT PALOUSE COUNTY (IDAHO), DIE ERG GESTELD WAS OP DIT RAS

HOE ZIT HET NU MET DE "WILDE" PAARDEN, DE MUSTANGS? DAT WAREN EIGENLIJK NAKOMELINGEN EN VERWILDERDE PAARDEN. ZODRA ZE GEVANGEN WAREN, WERDEN ZE GEZADELD, EN ZO GEBONDEN, DAT ZE NOG WEL KONDEN LOPEN MAAR NIET HOLLEN OF SPRINGEN. DAN BEGON EEN VIJFDAAGS "TEMPROGRAMMA": RONDJES LOPEN AAN EEN TOUW, EVENTJES EEN RUITER OP DE RUG... ALS HET DIER LASTIG WAS, KNEEP ZIJN BERIJDER HET IN DE OREN! ALS DEZE "STOOMCURSUS" ACHTER DE RUG WAS, MOCHT EEN OF ANDERE WAAGHALS PROBEREN OF HET DIER ZIJN LESJE GELEERD HAD

DE INDIANEN WAREN FAMEUZE RUITERS! ZE KONDEN AAN DE ZIJKANT VAN 'N PAARD HANGEN, ALS DAT NODIG WAS, IN OORLOGSTIJD BIJVOORBEELD.

MAAR SOMS GAAT HET PAARD SNELLER DAN DE KRIJGER ..

IN HET HOLST VAN DE NACHT SLOPEN LIEDEN ROND MET HEEL BOOSAARDIGE BEDOELINGEN. GEEN PAARD WAS VEILIG VOOR DE PAARDENDIEVEN!

DE STRAF OP HET STELEN VAN EEN PAARD WAS NIET MIS. ALS EEN DIEF OP HETERDAAD BETRAPT WERD, WERDEN HEM ZIJN OORLELLETJES AFGESNEDEN... PFFFT... VANDAAR DAT IN HET WESTEN IEMAND MET LANG HAAR WEINIG VRIENDEN HAD: LANG HAAR = GEVAAR... EN VANDAAR DAT TEGENWOORDIG... MAAR DAT WETEN DE LANGHARIGEN ONDER U WEL!

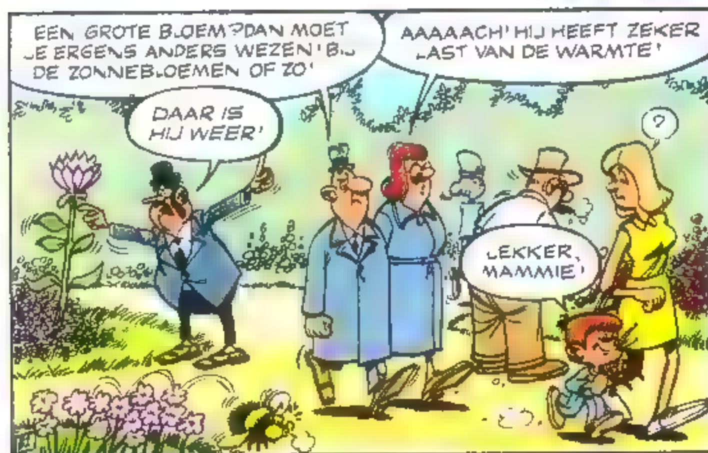

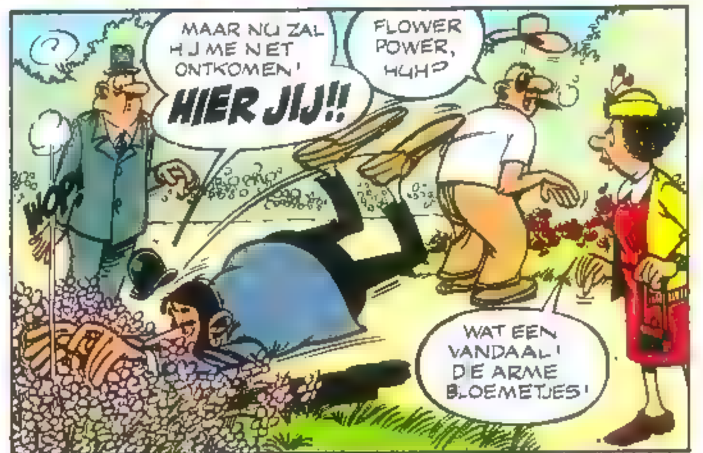
Baron van Tast tot Zeveren

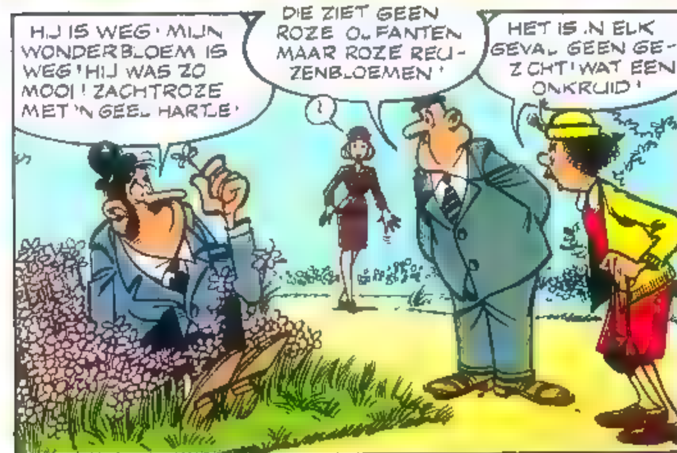

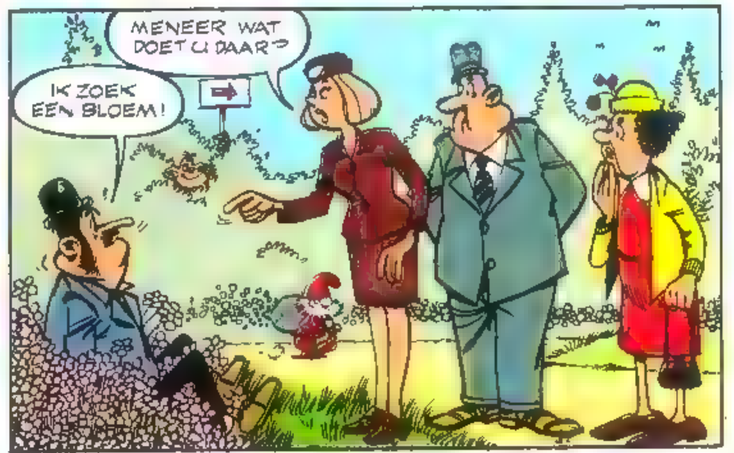

TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: RENÉE VAN UTTEREN
KLEUR: SANDER WIJGMAN

de bloemententoonstelling

Baron van Tast tot Zeveren

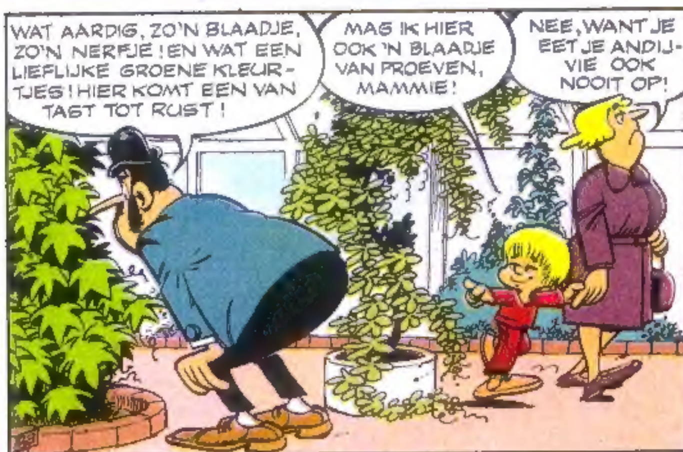

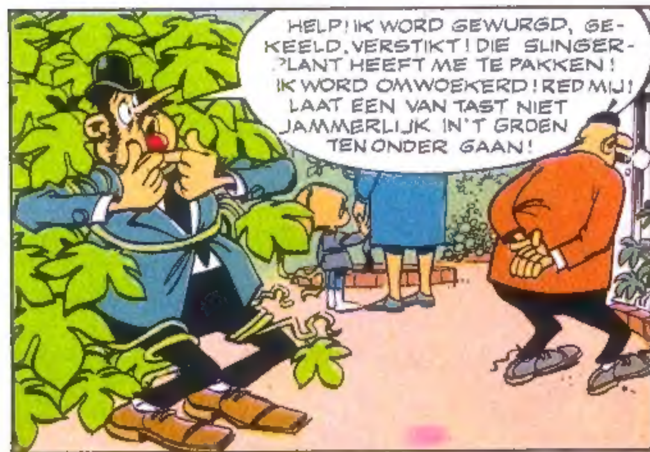

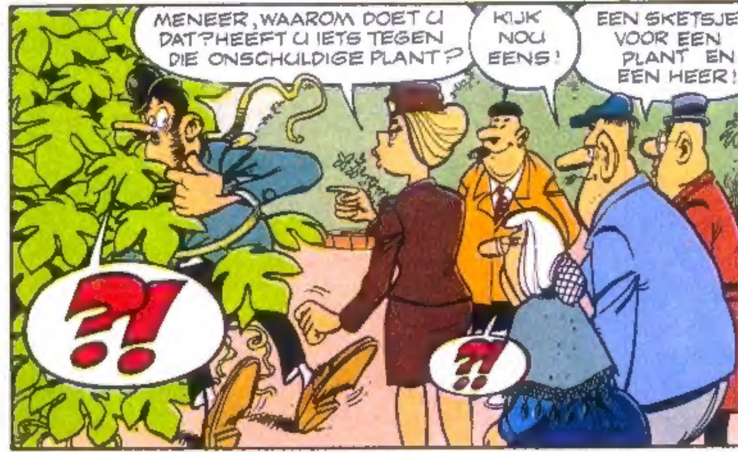

de bloemententoonstelling

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE
KLEUR: SANDER WIJGMAN

